

114053

NEMZETI SZINHÁZI

zsebkönyv

1869-dik ÉVRE.

KIADTÁK:

BCU Cluj / Central University Library Cluj

JAKAB ISTVÁN

ÉS

NAGY GYÖRGY,

a kolozsvári dalszintársulat sugói.

KOLOZSVÁRTT, 1868.

Az ev. ref. főtanoda betüivel Stein J.-nál.

A

Kolozsvári országos nemzeti színház választmány.

Elnök: Hidvégi gróf **MIKÓ IMRE.**

T a g o k:

Gróf Mikes János.	Nagy Elek.
Báró Huszár Károly.	Pál Sándor.
Groisz Gusztáv.	Wéndler Frigyes.
Gróf Lázár Miklós.	Gr. Eszterházy Kálm.

Titkár: Sándor József.

Pénztárnok: Filep Sámuel.

Ügyvéd: Groisz Nándor.

NÉVJEGYZÉKE

a kolozsvári orsz. nemzeti színházi választmány
pártolása s **Fehérvári Antal**
igazgatása alatti
dráma és dalmű társaságnak.

Igazgató: **Fehérvári Antal.**

Kovács Gyula.

Odri Lehel.

Rendezők: Szilágyi Béla.

Takács Ádám.

Karnagy: Gócs Ede.

Pénztárnok: Tóth József.

Pénztárnoknő: Jakab Istvánné.

Ügyelők:) Albisi László.

) Ürményi Lajos.

Színházi orvos: Dr. Salamon József.

Működő egyének betűrendben.

FÉRFIAK :

Albisi László.
Barothi Gábor.
Barkó Lajos.
Barkó Károly.
Beczközi János (*festő*).
Dalfi Lőrincz.
Fehérvári Antal (*igazgató*).
Ferdinánd Ignác.
Fócs Ede (*karnagy*)
Fonda Sándor.
Ivesi János.
Jakab István (*sugó*).
Kantai József.
Kovács Gyula.
Körözszi Lajos.
Kunkei Gyula.
Kövesy József.

Mezei Vilmos.
Nagy György (*sugó*).
Odri Lehel.
Osváth Gerő.
Persián Iván.
Prielle Péter.
Radó János.
Szabó Mózes.
Szép József.
Szentkúti Mihály.
Szilágyi Béla.
Szombati Vilmos.
Tanner István.
Takács Ádám.
Török Károly
Ürményi Lajos.

NŐK :

Albisiné — Károlina.
Albisi Anna.
Barkóné — Eszter.
Beczköiné — Paulina.
Barkó Károlina.
Bardóczy Ottilia.
Bardóczyiné — Anna.
Bardóczy Zsuzsanna.
Bardóczy Ida.
Bardóczy Erzsébet.
Bardóczy Mari.
Bardóczy Ida.
Bardóczy Viktoria (*tánczosnő*).

Mándokiné — Emma.
Portik Eliza.
Pappné — Sz. Pepi.
Radeczki Irma.
Radeczki Sarolta.
Szaal Anna.
Szépné — M. Laura.
Szentkútiné — Lilla.
Szilágyiné — Róza.
Tannerné — Róza.
Takácsné — Rózsa.
Ürményiné — Julia.

GYERMEK - SZEREPEKRE :

Nagy Róza.

Ruhatárnok : Varga János 2 segéddel

Zenészek: Az itt állomásozó br. Allemann nevet viselő
ezred zenekarából 24 egyén.

Szerepkihordó: Váradi Albert.

Szinlaphordó és kellékes: Reisner Péter 3 segéddel.

Gép- és szinmester: Biró Antal.

Páholynyitó: Biróné.

Alsó diszitők: } Kovács József.
} Szilasi Bálint.

Felső diszitők: } Bence József.
} Kecskeméti Elek.

Segédek: } Szebeni Miklós.
} Szász Ferencz.
} Miháli István.

Fodrász: Nedoroszték János.

Világítást hasznobérlő: Kalinka Vince.

Világítók: } Körösi András.
} Zágoni György.

Műsorozat : october 1868.

- 3-kán Troubadour. Opera 4 felvonásban.
- 4-kén Tündérlak Magyarhonban. Eredeti népsz. 3 felv.
- 6-kán Rigoletto. Op. 4 felv.
- 7-kén A mézeshetek után. Vigjáték 1 felvon. **először.**
Pajkos diákok. Operette 1 felvonásban.
- 8-kán Brankovics György. Eredeti szomorujáték 5 felv.
- 10-kén A dajka. Operette 1 felvonásban.
Fipsz női szabó. Énekes bohózat 1 felvonásban.
- 11-kén Az okos bolond. Eredeti népszínmű, dalokkal 3 felv.
- 12-kén A zsidó hölgy. Opera 5 felvonásban.
- 13-kán A nyolezadik pont. Vigjáték 1 felvonásban.
Férj az ajtó előtt. Operette 1 felv.
- 14-kén Machbet. Tragédia 5 felv.
- 15-kén Lucia. Opera 3 felv.
- 16-kán A fogház. Vigjáték 4 felv.
- 17-kén XI-dik Lajos. Dráma 5 felv.
- 18-kán Dobó Katicza. Eredeti történeti népsz. dalokkal 3 felvonásban.
- 19-kén Nabuccó. Opera 4 felv.
- 20-kán Egy szó a miniszterhez. Vigjáték 1 felv.
A szép Galathea. Operette 1 felv.
- 21-kén Lovoodi árva. Színmű 5 felv.
- 22-kén A dajka. Operette 1 felvonásban.
Férj az ajtó előtt. Operette 1 felv,
- 23-kán A gonosz nyelvek. Színmű 5 felvonásban **először.**
- 24-kén Linda. Opera 3 felv.
- 25-kén A cigány. Eredeti népsz. dalokkal 3 felv.
- 26-kán A gonosz nyelvek közkivánatra 2-szor.
- 27-kén Hasznos orvosság a nősülésre. Vigj. 2 felv. **először.**
A kolozsvári dalárda hangversenye. A dalárda jávára.
- 28-kán Ő nem féltékeny. Vigjáték 1 felv.
Matrózok a földélzetre. Operette 1 felvonásban.

- kén A kaméliás hölgy. Dráma 5 felvonásban.
-kán Ernáni. Opera 4 felv.
-kén Két anyós egy helyett. Vigjáték 1 felv. **először.**
Galathea. Operette 1 felvonásban.

November.

- kán Mártha. Opera 4 felvonásban.
-kán A bengáli helytartó. Színmű 4 felvonásban.
-kén A fősvény, Vigjáték 5 felv.
-kén Norma. Opera 3 felv.
-kán Medicis Mária. Vigjáték 4 felv.
-kén Egy úr s asszonyosság. Vigjáték 1 felvonásban.
A mekkai basa. Operette 2 felvonásban új jelmez-
diszlet és chinai tánczezel **először.**
-kán Csokonai szerelme. Eredeti népszínmű, dalokkal 4
felvonásban.
-kén A mézes hetek után. Vigjáték 1 felv.
A mekkai basa. Operette 2 felv.
-kén Az alvajáró. Opera 3 felvonásban.
-kén Az erdő szépe. Színmű 5 felvonásban.
-kén Choufleuri úr otthon lesz. Operette 1 felv,
A pajkos diákok. Operette 1 felv.
-kán Troubadour. Opera 4 felvonásban.
-kén Choissy kisasszony. Vigjáték 2 felvonásban.
A fecsegők. Operette 2 felvonásban. K. Pappné
Szabó Pepi jutalomjátéka.
-kén A notre-damei toronyőr. Színmű 6 felv.
-kán Lavater. Színmű 2 felv.
-kén A zsidó hölgy. Opera 5 felvonásban.
-kán A vérnász. Eredeti dráma 5 felv. Vörösmarti
Mihály halála emlékezetére.
-kén A szerelmes kántor. Eredeti operette 1 felv. **először.**
Eljegyzés lámpafénynél. Operette 1 felvonásban
Erzsébeth királynénk név-ünnepére. Kölcsey
hymnus: énekelve az összes személyzet által.

- 20-kán A társaságból. Színmű 4 felvonásban **először**.
21-kén Tell Vilmos. Opera 4 felv. A svájcezi és az olasz-
honi vízkárosultak fölségállítására.
22-kén A szegedi kupecz. Magyarosított népszínmű dalok-
kal 3 felvonásban.
23-kán A sevillai borbély. Víg opera 2 felv.
24-kén A társaságból. Színmű 4 felv. **másodszer**.
25-kén A fecsegők. Víg operette 2 felv.
Fortunio dala. Operette 1 felvonásban.
26-kán A gyöngéd rokonok. Színmű 3 felvonásban.
27-kén Kunok. Eredeti opera 4 felvonásban.
28-kán Hamlet. Szomorujáték 5 felv. Arany János fordí-
tása szerint **először**. E. Kovács Gyula jüta-
lomjátéka.
29-kén Dunanan apó és fia útazása. Operette 3 felv.
30-kán A mekkai basa. Operette 2 felvonásban.
Eljegyzés lámpafénynél. Operette 1 felvonásban.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

December.

- 1-én Rigoletto. Opera 4 felvonásban.
2-kán Uriel Acosta. Dráma 5 felvonásban.
3-kán Becsületszó. Eredeti vigjáték 1 felvonásban. Hütte-
man G. pantomia és táncztársulatának mutat-
ványa 2 szakban.
4-kén Tell Vilmos. Opera 4 felv.
5-kén Egy helyett két anyós. Vigjáték 1 felv. Hütteman
G. Pantomia és táncztársulatának mutatványa
2 szakaszban.
6-kán Dalos Pista. Eredeti népsz. dalokkal 3 felv.
7-kén Hasznos orvosság a nősülésre. Er. vigj. 2 felvon.
Hütteman G. harmadik mutatványa.
8-kán IV. László. Eredeti tragédia 5 felvonásban.
9-kén A szerelmes levél. Vigj. 3 felvonásban **először**.
10-kén A nyolczadik pont. Vigjáték 1 felvonásban.
Szép Galathea. Operette 1 felv.

- kén Nabuccó. Opera 4 felvonásban.
- 2-kén A völgy lilioma. Dráma 5 felv. Szépné Mátrai
Laura jutalomjátéka.
- 3-kén Viola. Eredeti népszínmű, dalokkal 5 felvonásban.
- 4-kén Matrózok a földéltre. Ördög Robert. Op. 3-dik
felv. Hunyadi László 1-ső felvonása Hütteman
G. társulatának búcsu föllépte.
- 5-kén Az ál jó emberek. Vigjáték 4 felvonásban **először**
- 6-kén Fehér Othello. Vigj. 1 felv. Tíz leány egy férj sem.
Operette 2 felv.
- 7-kén Végrendelet. Eredeti dráma 5 felvonásban. Cza k ó
Zsigmond halála emlékére.
- 8-kén Linda. Opera 3 felv.
- 9-kén Tudor Mária vagy Szív és trón. Dráma 4 felv.
Takács Ádám jutalomjátéka.
- 10-kén Legjobb az egyenes út. Vigjáték 1 felv. Simonelli
bűvészeti mutatványa. 2 szakaszban.
- 11-kén Romeo és Julia. Szomorujáték 5 felv. Mándoki
Béla vendégjátéka.
- 12-kén Nagy Hangverseny 2 szakaszban a helybeli dalkör
javára.
3. }
4. } A szent ünnepek miatt a színház zárva volt.
5. }
- 6-kén A kápolna titkai. Színmű 4 felv. **először.**
- 7-kén Az áljó emberek. Vigjáték 4 felvonásban. Szigeti
József úr a pesti nemzeti színház első rendű
tagja és a színi képezde rendes tanára mint
vendég.
- 8-kén Egy pohár víz. Vigjáték 5 felv. Szigeti József
úr mint vendég.
- 9-kén A társaságból. Szinj. 4 felv. Szigeti József úr
mint vendég.
- 10-kén Dinorah. Op. 3 felv. Goes Ede jutalomjátéka.
Persán Eliz k. a. műkedvellő föllépte.
- 11-kén A fogház. Vigj. 4 felv. Sz. József mint vendég.

Búcsuvételi
NEMZETI SZINHÁZI
ZSEBKÖNYV
1869-dik évre.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

KIADTÁK:

JAKAB ISTVÁN

ÉS

NAGY GYÖRGY,

A KOLOZSVÁRI DALSZINTÁRSULAT SUGÓI.

Z EV. REF. FÖTAN. BET. STEIN J.-NÁL KOLOZSVÁRTT.

A
KOLOZSVÁRI ORSZÁGOS NEMZETI SZINHÁZI
választmány.

Elnök: Hidvégi gróf **MIKÓ IMRE.**

T a g o k:

Gr. Mikes János.		Nagy Elek.
B. Huszár Károly.		Páll Sándor.
Groisz Gusztáv.		Wendler Frigyes.
Gr. Lázár Miklós.		Gr. Eszterházy Kálm.

Titkár: Sándor József.

Pénztárnok: Filep Sámuel.

Ügyvéd: Groisz Nándor.

N É V J E G Y Z É K E

a kolozsvári orsz. nemzeti színházi választmány pár-
 toléása s **FEHÉRVÁRY ANTAL** igazg. alatti
dráma és dalmű társaságnak.

Igazgató: **Fehérváry Antal.**

<i>Rendezők:</i>	{	Takács Ádám. Kovács Gyula. Odry Lehel. Szilágyi Béla. Erdélyi Sándor.
------------------	---	---

Karnagy: Gócs Ede.

Kartanító: Strobl Henrik.

Pénztárnok: Tóth József.

Pénzszedő: Jakab Istvánné.

<i>Ügyelők:</i>	}	Albisy László. Ürményi Lajos.
-----------------	---	----------------------------------

Orvos: Dr. Salamon József.

Működő egyének betürendben.

FÉRFIAK:

†Albisy László.
 Baróti Gábor.
 Barkó Lajos.
 Barkó Károly.
 Beczkói János, (*festő*)
 Dalfi Lőrincz.
 *Dancz József.
 *Erdélyi Sándor.
 Fehérváry Antal, (*igazgató*)
 Gócs Ede.
 †Gonda Sándor.
 Hevesi János.
 Jakab István, (*sugó*).
 †Kantai József.
 *Kassai Vidor.
 †Kovács Gyula.
 *Körösy Kálmán.
 Körösi Lajos.
 Lenkei Gyula.

Leövey József.
 Mezei Vilmos.
 Nagy György, (*sugó*).
 †Odry Lehel.
 †Osváth Gerő.
 †Persián Iván.
 Prielle Péter.
 Radó János.
 †Szalai Manó.
 Szabó Mózes.
 Szép József.
 Szentkúti Mihály.
 Szilágyi Béla.
 Szombati Vilmos.
 †Tanner István.
 †Takács Ádám.
 Török Károly.
 Ürményi Lajos.
 *Váradi József.

NŐK:

†Albisyné — Károlina.
 †Albisy Anna.
 Barkóné — Eszter.
 Beczkóné — Paulina.
 *Dancz Nina.
 †Darai Károlina.
 Erdélyi Ottilia.
 Fehérváryné — Anna.

*Gerecsné — Liszka.
 Gombos Zsuzsanna.
 †Hubenai Ida.
 *Hubenai Fanni.
 Kovácsics Erzsé.
 Kassainé — Mari.
 Kovács Mari.
 Kürti Ida.

*-gal jegyzettek, ujonnan szerződött egyének.
 †-tel " szerződésük leletével elmentek.

*Körösyné — Mária.	†Saal Anna.
Leövey Viktoria (tánczosnő)	Szentkutiné — Lilla.
Mándokyné — Emma.	†Szépné — Mátray Laura.
Portik Eliza.	Szilágyiné — Róza.
†Pappné — Szabó Pepi.	Szőcs Katalin.
†Odryné — Irma.	†Tannerné — Róza.
†Radeczky Sarolta.	Takácsné — Róza.
*Szász Ida.	Ürményiné — Julia.

Gyermek szerepekre.

Nagy Róza.

Műsorozat jaunár 1869.

- 1-jén II-ik Rákóczi Ferencz fogsága. Eredeti dráma 5 felv. Szigeti József ur, a pesti nemzeti színház elsőrendü tagja és a nemzeti színház képezdetanárra mint vendég.
- 2-kán Szép Heléna. Látványos operette 3 felv.
- 3-kán A vén baka. Eredeti népsz. dalokkal 3 felv. Szigeti József mint vendég.
- 4-kén Borgia Lucretia. Opera 3 felv.
- 5-kén Egyetlen leány. Vigjáték 1 felv. **először.** Tudtán kívüli kém. Vigjáték 2 felv. Szigeti József mint vendég.
- 6-kán Csizmadia mint kisértet. Eredeti népszinmű, dalokkal, 3 felv. Szigeti József mint vendég.
- 7-kén Locouvreur Adrienne. Dráma 5 felv. Szigeti József mint vendég.
- 8-kán Szép Heléna. Látványos operette 3 felv.
- 9-kén IV-ik Henrik király. Szinmű 5 felv. Radnótfáy Számuel ur a pesti nemzeti színház intendánsa által a szegény sorsu színész-özvegyek és árvák gyá-

molítására alapított segély-pénztár javára, Szigeti mint vendég.

10-kén Liliomfi. Eredeti vigjáték, dalokkal 3 felv. Szigeti József mint vendég *utoljára*.

11-kén Hugenották. Opera 5 felv.

12-kén Az álarczos bál.

13-kán Egy férj bűnhődése. Vigjáték 3 felv.

14-kén A zsidó honvéd. Eredeti népsz. dalokkal 3 felv.

először. Albisy László javára.

15-kén } Egyetlen leány. Vigjáték 1 felv.

15-kén } Férj az ajtó előtt. Operette 1 felv.

16-kán Ördög Róbert. Opera 5 felv.

17-kén A zsidó honvéd. Eredeti népsz. dal. 3 felv.

18-kán A szép marquisné. Eredeti dr. 4 felv.

19-kén Tell Vilmos. Opera 4 felv.

20-kán } A mekkai basa. Operette 2 felv.

20-kán } Fortunio dala. Operette 1 felv.

21-kén Nagy álarczos bál.

22-kén } Reggel négy órakor. Vigj. 1 felv. **először.**

22-kén } Tíz leány s egy férj sem. Operette 2 felv.

23-kán Korona és vérpad. Dráma 5 felv. Prielle Péter jutalomjátéka.

24-kén Szapári Péter. Színmű 5 felv.

25-kén Az alvajáró. Opera 3 felv.

26-kán Házassági három parancs. Eredeti vigj. dalokkal 3 felv.

27-kén Hamlet, dán királyfi. Szomorujáték 5 felv.

28-kán A sevillai borbély. Vig opera 2 felv.

29-kén A gyöngéd rokonok. Vigj. 3 felv.

30-kán A gerolsteini nagy hercegnő. Látványos operette, új jelmezek, fegyvertáncz, és nagyszerű kiállításal 4 felv. **először.**

1-kén A gerolsteini nagyhercegnő *másodszor.*

Február.

1-jén Egy nő vétke. Színmű 3 felv.

2-kán Hunyadi László. Eredeti opera 4 felv.

- 3-kán } Reggel négy órakor. Vigj. 1 felv.
 } Matrózok a fődélzetre! Operette 1 felv.
- 4-kén } Egyetlen leány. Vigjáték 1 felv.
 } Dajka. Vig operette 1 felv.
- 5-kén Egy óra. Tünetényes színmű, dalokkal 3 felv.
 Beczkóy János javára.
- 6-kán } A női könnyek. Vigj. 1 felv.
 } Eljegyzés lámpafénynél. Operette 1 felv.
- 7-kén Drahomira, cseh királyné. Dráma 5 felv. **először.** Takácsné 1-ső fellépte.
- 8-kán A gerolsteini nagyhercegnő. Látványos operette 4 felv. Szilágyiné javára.
- 9-kén Peleskei nótárius. Eredeti paródia 4 felv. dalok.
- 11-kén } A miniszerelnök bálja. Ered. vigj. 1 felv. **elősz.**
 } Nőnövelde. Operette 1 felv.
- 12-kén Norma. Opera 3 felv.
- 13-kán A zarándokok. Vigj. 3 felv. **először.** Fehérváryné jutalomjátéka.
- 14-kén Szép Heléna. Látványos operette 3 felv.
- 15-kén } Az első beteg. Vigj. 1 felv.
 } A miniszerelnök bálja. Er. vigj. 1 felv.
 } A cselédcsinnyek. Vigj. 1 felv. **először.**
- 16-kán } Szép Galathea. Operette 1 felv.
 } Pajkos diákok. Vig operette 1 felv.
- 17-kén A fehérruhás nő. Dráma 5 felv. **először.** A kolozsvári nemzeti színház alaptökéje gyarapítására.
- 18-kán } Egy kis szerecsen. Vigj. 1 felv. **először.**
 } Nőnövelde. Operette 1 felv.
- 19-kén A gerolsteini nagyhercegnő. Látványos operette 4 felvonásban.
- 20-kán Méhay, párisi bűvész mutatványa 2 felv.
- 21-kén Méhay, 2-ik mutatványa 3 felv.
- 22-kén A zarándokok. Vigj. 3 felv.
- 23-kán Lear király. Tragédia. 5 felv.
- 24-kén A tévedt nő. Opera 3 felv. Mándokyné jutalomjátéka.

- 25-kén Méhay 3-ik műelődása 2 felv,
 26-kán A tévedt nő, új szereposztással.
 27-kén A szép grófné. Vigj. 3 felv. **először.** Pappné,
 Szabó Pepi jutalomjátéka.
 28-kán Dunanan. Operette 3 felv.

Mártius,

- 1-jén A gerolsteini nagyhercegnő. Operette 4 felv.
 2-kán Gritti Lajos. Ered. tört. dr. 5 felv.
 3-kán A kaméliás hölgy. Dráma 5 felv.
 4-kén Ernani. Opera 4 felv.
 5-kén Szép Heléna. Operette 3 felv.
 6-kán Eglantine, vagy a művészet hatalma. Színmű
 4 felv. **először.** Szépné M. Laura javára.
 7-kén A nagyidai cigányok. Ered. tört. népszínmű
 dalokkal 3 felv.
 8-kán A mai férfiak. Vigjáték 4 felv. **először.**
 9-kén Bánk-bán. Ered. tört. opera 4 felv. Új jelmezek
 és tánczezel. Nagyszerű kiállítás.
 10-kén Eglantine. Színmű 4 felv.
 11-kén } Egy nő vétke. Színmű 3 felv.
 } Egy férj bűnhődése. Vigj. 3 felv.
 12-kén } A mekkai basa. Operette 1 felv.
 } Choufleuri ur otthon lesz. Operet. 1 felv.
 13-kán Bánk-bán. Opera 4 felv. Daray Károlina javára
 14-kén Peleskei nótárius. Er. bohózat, dalokkal 4 felv.
 15-kén A fősvény. Vigj. 5 felv.
 16-kán Troubadour. Opera 4 felv.
 17-kén Orpheus. Operette 4 felv.
 18-kán Angyal és démon. Vigj. 3 felv. Az 1-ső és 2-ik
 felvonás közt magyar táncz Veres Ádám és Körösi
 Irma által. Velencei Carnevál Lövey Victoriá-tól.
 A 2-ik és 3-ik felvonás közt tót táncz, Nagy Róza
 és Helmreich Katicza lejtették.
 19-kén Lucia. Opera 3 felv.
 20-kán A tékozló apa és fia. Színmű 5 felv.

- 21-kén Szavalat, ének és zeneestély 2 felv. Strobl Henrik javára.
- 22-kén Lucianovich tanár, természettani műmutatványai 3 felvon.
Husvétii ünnepek miatt 6 napi szünet.
- 29-kén Két pisztoly. Er. népsz. dalokkal 3 felv.
- 30-kán Herman gróf. Dráma 5 felvon. Takács Ádám jutalomjátéka.
- 31-kén Az alvajáró, Opera 3 felv.

Aprilis.

- 1-jén } Férj az ajtó előtt. Operette 1 felv.
 } Matrózok a fődélzetre! Operette 1 felv.
- 2-kán Machbeth. Tragédia 5 felv.
- 3-kán Zsidó hölgy. Opera 5 felv.
- 4-kén Pünkösdi királyné. Er. népsz. dalok. 3 felv.
- 5-kén A párt dühe. Színmű 5 felv.
- 6-kán Bánk-bán. Er. tört. opera 4 felv. a férfi kar-
személyzet jutalmára.
- 7-kén A nőtlen férj. Ered. vigj. 3 felv.
- 8-kán } Fortunio dala. Operette 1 felv.
 } Eljegyzés lámpafénynél. Op. 1 felv.
- 9-kén Mártha. Opera 4 felv. Szalay Manó első fellépte.
- 10-kén Egy női Monte-Cristo. Színmű 5 felv. **először.**
- 11-kén Házasság gőzerővel. Vigj. 3 felv. **először.**
- 12-kén Mártha. Opera 4 felv.
- 13-kán Ármány és szerelem. Szom. ját. 5 felv.
- 14-kén } Legjobb az egyenes út. Vigj. 1 felv.
 } Elkényeztetett férj. Vigjáték 1 felv. Szász Ida
 és Kassai ujonnan szerződött tagok első fellépte.
- 15-kén Nabucco., Babylon királya. Opera 4 felv.
- 16-kán A szökő év. Vigj. 3 felv.
- 17-kén A nagyanya. Színmű 5 felv.
- 18-kán A gerolsteini nagyhercegnő. Látványos operette 4 felv.

- 19-kén A zarándokok. Vigj. 3 felv. E. Kovács Gyula utolsó fellépte.
- 20-kán Az álarczos bál. Opera 3 felv. **először.** Tannerné, Szabó Róza jutalomjátéka.
- 21-kén Egy nő, ki az ablakon kiugrik. Vigjáték, dalokkal 3 felv.
- 22-kén Deborah. Népdráma 4 felv. Kassainé, Jászai Mari első fellépte.
- 23-kán Bánk-bán. Ered. tört. szomorujáték 5 felv. Erdélyi Sándor első fellépte.
- 24-kén Lumpaci vagabundus. Bohózat, dalokkal 4 felv. Szilágyiné Vig Róza javára.
- 25-kén Leánykérés szabály szerint. Vigj. 4 felv. Dancz Nina első fellépte. A kolozsvári nemzeti színház igazgatója Fehérváry Antal negyedszázados színészi pályájának emlékére.
- 26-kán A ploermeli búcsu. Vig opera 3 felv. Mezei Vilmos jutalomjátéka.
- 27-kén Montjoye. Dráma 5 felv. Albisy Anna javára.
- 28-kán Griseldis, a szénégető leánya. Dráma 5 felv. Szépné, Mátray Laura búcsufellépte.

Május.

- 1-jén } Az elizondói leány. Operette 1 felv.
 } Matrózok, a földélzetre! Operette 1 felv.
- 2-kán } A nők hibája. Eredeti vigj. 1 felv.
 } Nagy zeneestély 2 felv. A kolozsvári ev. ref. főtanoda közreműködésével, a főtanodai zenekar javára.
- 3-kán A troubadour. Opera 4 felv. Tannerné utolsó fellépte.
- 4-kén A szövetségeselek. Vigj. 3 felv. Prielle Cornélia asz. a pesti nemz. színház elsőrendű tagja mint vendég.
- 5-kén Orpheus. Látványos operette 4 felv.

- 6-kán Dalma. Eredeti tört. dráma 4 felv.
 8-kán A kísértés. Színmű 5 felv. Prielle Cornélia asz.
 mint vendég.
 9-kén A csacska nők. Vigj. 3 felv. Prielle Cornélia
 mint vendég.
 10-kén Házasság gözerövel. Bohózat 3 felv.
 11-kén A csapodár. Vigj. 3 felv. Prielle Cornelia mint
 vendég.
 12-kén A bajusz. Száz arany pályadíjt nyert eredeti
 vigj. 3 felv. **először.** Prielle Corn. mint vendég.
 13-kán Ernáni. Opera 4 felv. Körösy Berta első színi
 kísérlete.
 14-kén Egyik sir másik nevet. Színmű 4 felv. Prielle
 Cornelia mint vendég.
 15-kén A kameliás hölgy. Dráma 5 felv. Prielle Cor-
 nelia jutalomjátéka, és 7-ik fellépte.
 17-kén Aesopus. Eredeti vigj. 5 felv. Prielle Cornelia
 mint vendég.
 18-kán A cigány. Népsz. 3 felv. Prielle C. asz. vendég.
 19-kén Delila. Dráma 4 felv. **először.** Prielle Cor-
 nelia mint vendég.
 20-kán Lignerolles Luiza. dr. 5 felv. Prielle Cornelia
 búcsu fellépte. A kolozsvári nemzeti színház alap-
 tókéje gyarapítására. Utolsó előadás.
 Egész színidényben volt előadás **215.**
 Dráma 48. Vigjáték 43. Népszínmű 24. Opera
 20. Operette 18.

1868-ik év okt. 3-tól az 1869-ik május 25-ig előadott új színművek jegyzéke.

1. Mézes hetek.
2. Gonosz nyelvek.
3. Hasznos orvosság a nőülésre.
4. Két anyós egy helyett.
5. A mekkai basa.
6. A szerelmes kántor.
7. A társaságból.
8. Hamlet, Arany János fordítása után.
9. A szerelmes levél.
10. Az ál jó emberek.
11. A kápolna titkai

1 8 6 9.

12. Az cgyetlen leány. 13. A zsidó honvéd. 14. Reggel 4 órakor. 15. A gerolsteini nagyhercegnő. 16. Drahomira. 17. A miniszterelnök bálja. 18. A zarándokok. 19. A fehérruhás nő. 20. Egy kis szerecsen. 21. A szép grófné. 22. Eglantine. 23. A mai férfiak. 24. Egy női Monte-Christo. 25. Házasság gőzerővel. 26. Álarczos bál. 27. A szövetségesek. 28. A bajusz. 29. Delila. 30. A tékozló apa és fia, vagy örök ifju kedély.

A nőiség.

A teremtés koronájának, a teremtő legremekebb művének szoktuk nevezni a nőt. S miért? talán a hófehér arczon előmlő bibor színért, a sylphidi alak, ég-szin szemek, éjsötét hajfürtökért? Korántsem! A korona magában mindig pusztá ékesség volna, ha a benne, illetőleg rajta lévő drága kövek, gyöngyök nem emelnék azt. A nő is pusztán csinos, vagy engedjük meg, szép alak lenne, ha gyöngyei, drága kövei nem volnának, mely gyöngyök, mely drágakövek nem egyebek, mint azon erények, melyek a nőiség oly sokat jelentő, s vajh, mely kevesek által értett jellegét képezik!

Igénytelen nézetem a nőiségről lehet hibás, de minthogy meggyőződésből eredő, az olvasónő engedelmeivel leírom.

A nőiség értelmezése a nő rendeltetésének tökéletes fölismeréséből ered. Az ihlettség könyve a nő rendeltetését annak teremtésénél adja elő, mondván: „a nő teremtetett, hogy férjének segítsége legyen;“ ugyanezen könyv későbbi lapjain a női rendeltetés második szép példája áll: a megbecstelenítés fájából lett életfája alatt könyező anyában, kinek szeretete egyszülött fia iránt végtelennek lenni mondatik; s a történet vérrel írott lapjai számtalan példát mutatnak fel a női rendeltetés

harmadik osztályzatából; ily példák D' Arc Johanna az orleansi szüz, Szécsi Mária a murányi hősnő, Pustovojtow Henriette, a lengyel honleány.

A homályosan festett képek s alakok a női rendeltetés három mozzanatát tüntetik elő, és pedig előnkbe állítják a nőt, mint feleséget, mint anyát s s mint honleányt.

Nő, anya, honleány. E három szóban fekszik a teremtés koronájának minden drága gyöngye, e három szó tökéletes értelmezése, fölfogása s eredményesítése teszi a nőt azzá, mivé lennie kell, hogy a nőiség birtokában lettnék ítéltessek.

Mi a nő? Gyöngé nádszál, melyet a szél fuvalma kényekedve szerint ringat, merre neki tetszik; gyümölcs-telen növény, melynek virági elhulltával többé érdeke nincsen, de csak akkor, ha egyedül áll; ellenben: ha léte a férfiével összeforr, erős szőlőtő, büszke pálmafa, melynek zivatar nem árthat, s melynek gyümölcse izes, kellemes és hasznos. E gyöngé virág meghozza gyümölcseit, erőt ad a lankadó férfikebelnek, megosztja gond-, aggódás- és fáradalmainkat, s a munka terhe közt meghajlott keblünk legédesebb jutalma a nő elismerése!

Mi az anya? Büszke pálma, melynek bármely gyümölcset szakaszd is le, vérzeni fog annak helye, de a többi gyümölcs megérlelésére szükséges törzs önmagából nyerve új erőt, meg nem törik soha. Mi az anya? Gond és fájdalom, szeretet és aggódás, boldogság és félelem öszszege, az ő gondja, az ő figyelme kíséri lép-teid születésedtől fogva koporsód bezártáig, az ő dalai hangzanak ringó bölcsőd fölött, s az ő könnyeitől nedvesül meg koporsódat befogadó sirod!

S mi a honleány? Tölgy a zivatar között, vitorla a zajló tengeren, mely megszokva a bős elem zugását, bizton áll, s kifeszülve vezet a part felé. A honleányi kötelmek oly kiterjedésűek, hogy azok minden ágát egyenkint elősorolni alig lehet: a nő, ki hona

veszélyében a férj kezébe adja a kardot, hogy az igaz ügy kivívásában részt vegyen, honleányi kötelmet teljesít; a nő, ki mindenért mi nemes s szép, mi hazája jobblétét előmozdítja, hevül — a honleány; a nő, ki a honáért vérét áldozott honfi sebeit bekötve, balzsamot hint a nyílt sebekre, honleányi kötelmet teljesít; a nő, ki magzatát megtanítja szeretni hazát és nemzetet, honleány; a nő végül, ki szerettei iránti érzetét tudja alárendelni hazája iránti szerelmének, szintén honleány!

Igy fölismerve a nő hármasságát, könnyen értelmezhetjük a nőiséget.

A nő teremtésénél fogva gyöngéd alak, s ennek megfelelőleg gyöngéd érzelmekkel áldott meg; ez érzelmek önkénytelenül fejtik ki a nőiség erényeit, melyek sorozatánál alig fogunk tévedni, ha első helyre a szendeséget tesszük.

A szendesség mit fejez ki, alig hisszük, hogy volna, ki nem értené.

A teremtés történetének egyik pontja a paradicsomi ártatlanságról beszél, szerintünk e paradicsomi ártatlanság nem volt egyéb, mint az Éva alakján, arcán, mozdulatán s tartásán előmlő szendesség! Maga a kifejezés „szendesség“ kizár minden oly mozdulatot s magatartást, mely hatást vadászó volna, és önmagába zárja a kecses, kellemes szépészeti eszméket. Az ábránd kifejezésével telt égszín szemek nem a bennök rejlő vágy, hanem az abból vissza tükröződő szendesség által hódítanak, ama szendesség által, mely önkénytelenül juttatja eszünkbe a csermely partján illatozó szende nefelejcsset.

Második erénye a nőnek, második gyöngy a nőiség koronájában — a szeretet.

„Szeretni teremté Isten a nőt,“ mondja a költő, s ha szószerint nem is, de nagyban igaza van. Alig képzelhetünk magunknak női lényt, alig észlelhetünk női érzelmet, melynek főindoka nem a szeretet volna.

A reményvesztett férfi arczáról a nő szeretete üzi el a komor, méla bút. A hősök lelkesültségét a szeretet által nyújtott babér fokozza. A halál néma országában viruló rózsákat a szeretet ülteté az elhalt kedvesek sirjára. Szeretet az élet a nőnél, e nélkül élte hideg tél volna, míg ez örök, nyiló tavaszszá varázsolja át.

Szeretet és szerelem, két rokon, egymáshoz oly közel álló, s mégis vajh mi különböző két fogalom. Az egyik ment minden vágytól, minden utógondolattól, tiszta mint a csermely kristálycseppjei; a másik telve vágygal, telve reménnyel, s nem ritkán viharos, mint az oceán. Sajátságos két hasonlat, s lehet talán, kissé ez is, mint minden hasonlat, sántikál, de nézetünk szerint talál is.

„A szerelem örök,“ mondja a perzsa dalnok, a szerelem vég telen is, tehetnök mi hozzá. A nő, kinek nincsen gondolata férjén kívül, midőn anyává lett, szerelmét átviszi magzatára is a nélkül, hogy férje iránti érzete csonkulna. Oh, hisz a nőkebel oly telve érzellemmel, hogy az ujló tárgy által csak újul szerelme foka is. Legyen a nő megnyugvó, azaz bármily körülmények jöjenek is életében elő, a hit világa, a szeretet lángja, s a remény éltető sugara mellett nyugodjék meg, lehetnek az életnek percei, midőn a férfi már-már csaknem kicsinyhitüvé válni kész, de a nő ne csüggedjen, hanem kitartva nyugodjék meg, sőt iparkodjék a lesujtott férfit is megnyugvásra birni. A szó elhangzik, de a példa vonz. A női megnyugvás példája a férfi zajló keblét lecsendesítve, meghozza annak is nyugalját, s a körülmények újult kikeletével bátran mondhatja a nő: „győztem, mert kitartottam, sorsom változott, mert megnyugodtam.“ Ez utolsó sorokban azonban könnyen félreértethetném; azért jó lesz megjegyezni, hogy a megnyugvás és megbizalom nem ugyanazonos két fogalom, s midőn azt mondjuk: „győztem mert kitartottam, sorsom változott, mert megnyugodtam,“

éppen nem akarom az önerőnkbeni tulbizalmat felköltetni, — nem, sőt ellenkezőleg, az alázatosság azon érzését ohajtom értetni, mely erényesülve édes szép hangzatu nyelvünkön oly helyesen neveztetik meg nyugvásnak.

A gyöngyszemek választásánál rájövünk még a nőiség koronájában a föláldozásra is.

Nem kétlem, ki sem fog félreérteni, midőn e szót „föláldozás“ olvassa.

Szerintem, a nőnek értekezletem elején adott háromszoros rendeltetéséhez képest háromszoros élete is van: a hajadonkori, a női és az anyai.

Midőn tehát e szót „föláldozás“ leírnám, azon hármasság élet előfordulható mozzanatai lebegtenek szemeim előtt.

A hajadonkori élet egyedüli a nő megfutandó pályáján, melynek élményei elrepülnek soha vissza nem hozhatólag, vannak jelenetei, melyek a szívet nemesítve, a lelket tulvilágilag boldogítják, ha ily jelenet bekövetkezte előtt hozza a hölgy a körülmények által követelt áldozatot, ezt „föláldozásnak“ nevezem, mások talán lemondás kifejezését használják, a ménnyiben bizonyos tény vagy tárgynak több oldalról szemlélése lehetséges.

A második, vagyis női élet jelenetei több alkalmat nyújtanak a nőnek a föláldozás erényére, s ezek legtündöklőbbben nyilvánulhatnak a honleányi kötelek teljesítésénél.

Végre a harmadik, vagyis az anyai élet, a zivatarok korszaka, a mag, melyet a gondos anya a legjobbnak hitt földbe vetett, leggondosabban ápolt; mily gyakran terem tiszta buza helyett üszögöt, de a nőiség kötelme feláldozni mindent, hogy a megüszögösödött termést kitisztítva, abból magából tiszta, új vetőmag válják!

Még egy gyöngye van a nőiségnek: a házias-ság. De miután, e részben, illetékesebb tollból olvastam már több cikket, melyet saját nézetemmel meg-egyezőnek vallok, bezárom közleményemet, azon ohajjal, vajha soraim oly jó akarattal olvastatnának, minővel azokat irtam.

Cs. Ákos.

PETŐFI utolsó költeménye.

Szörnyü halál.

Szörnyü idő, szörnyü idő!
S a szörnyüség mind egyre nő.
Talán az ég
Megesküvék,
Hogy a magyart kiirtja.
Minden tagunkból véreziünk,
Hogy is ne? villog ellenünk
A félvilágnak kardja.

És ott elől a háboru
Csak a kisebb baj; szomorubb,
Mi hátul áll,
A döghalál.

Beh kijutott a részed,
Isten csapásából, oh hon,
Folyvást arat határidon
Két kézzel az enyészet.

Egy szálig elvesziünk-e mi?
Vagy fog maradni valaki,
Leirni e
Vad fekete

Időket a világnak?
S ha lesz ember, ki megmarad,
El tudja e gyász dolgokat
Beszélni, mint valának?

S ha elbeszéli ugy, a mint
Megértük ezeket mi mind:
Akad-e majd,
Ki ennyi bajt

Higyjen, hogy ez történet?
És e beszédet nem veszi,
Egy örült, rémülésteli,
Zavart érz meséjének?

DUNANAN UR

ÉS

FIA UTAZÁSA.

Vig operette 3 felvonásban.

IRTÁK:

SIRAUDIN és MOINEAUX.

FORDITOTTA

BCU Cluj / Central University Library Cluj
TARNAY PÁL.

ZENÉJÉT IRTA

OFFENBACH JAKAB.

Személyek.

Dunanan.
Pátroklos, fia.
Tympanon.
Lepingot.
Astrakan.
Vendéglős.
Paméla.

Leokúdia.

Agata.

1.

2.

3.

4.

} *Varróleányok.*

} *Varróleányok, álarczosok.*

ELSŐ FELVONÁS.

(Közterem egy vendéglőben. — Bejárat a fenékszínben.
— Jobbra, balra számozott ajtók).

I. JELENET.

Vendéglős, majd Lespingot, később Tympanon (mindenfelől csengettyüzaj).

I. Szám.

Vendéglős. (beszalad.) Be czudar élet!
Soh' sem ér véget —
Ez lármáz, az csönget,
Az meg ajtót dűnget;
Tégy eleget.
Földszint s emelet
Mind lármázik!
S ez soh' sem ér véget;
Nines nyugalom!
Mindég forradalom!
Vendéglős vagyok
Nem pedig tulok!

Lespingot (szobájából jő). Hogy ha engem nő keresne,
Szűzies és ifju szép;
Mondd neki, hogy tegnap este
Kongóba utaztam épp. (Szobájába
visszamegy).

Vendéglős. Ej! hát ez mit kerepel?

Tympanon (szobájából jön a másik oldalon).
Kiosztom a rendeletet,

Vendéglős, vigyázzon jól!
Engem bár ki is kereshet;
Mehaltam én s üres az ól.

Vend. Ön hát meghalt?

Tymp. Meg bizony.

Vend. Már ma reggel?

Tymp. Már ma reggel. (Szobájába visszamegy).

Vend. Még az eszem veszttem el!

(Borzasztó csengettyü-lárma minden oldalról).

Refrain. Be czudar élet *stb.* (dal végén el).

II. JELENET.

Lespingot, Tympanon.

Lesp. (visszatér). Mégis csak jobb lesz innen elhordani a sátorfát. Pamélának vizsla orra van, s bár száz mértföldnyi távolságra van, ő képes...

Tymp. (szobájából kisompolyog). Csakugyan jobb lesz ke-
reket oldani... Azoknak a finánczoknak nagyon jó orruk van.

Mindkettlen (egymásra bámulnak). Ah!

Tymp. Lespingot!

Lesp. Tympanon!

Tymp. Hát nem vagy már a conservatoriumban?

Lesp. Nem ám, engem a conservatorium nem conservált.

Tymp. Micsoda? pedig a torkod a leggyönyörűbb fu-
rulya volt.

Lesp. Vége annak barátom! Tönkre silányította azt az eddigi magas hangolásu Á...! bele rekedt, többé ki sem jö belőle (torkát köszörüli). Tudod, berekedt a torkom, oda gyönyörűséges hangom!

Tymp. Igen, a mint mondani szokták, capucinust nyel-
tél, de az benn fulladt.

Lesp. Ha az újmódi hangolás — tudod most egy ne-
gyed hanggal alább énekelnek — elébb jön, csak két

hónappal elébb, akkor meg vagyok mentve, mert itt... itt... millió rubel volt... hát te?

Tymp. Nekem is millióim voltak, édes barátom, a milyen gyerek én vagyok... de az utolsó pályázatnál kitették a szűrőmet.

Lesp. Miféle hangszert játszottál csak? már nem emlékszem.

Tymp. Játszodtam én mindent a mit akarsz; pályáztam én hegedűre, flótára, klappnis trombitára, bőgőre, clarinetra, hárfára és a nagy dobra.

Lesp. Egyszerre.

Tymp. Igen, egyszerre — ej, dehogy! na de különben azt is meg tudtam volna tenni... Te bizonyosan hallottál én rólam, én vagyok az a híres virtuóz, ki „a vándorló zenekar neve“ alatt ismeretes; én minden hangszert egyszerre játszom!

Lesp. Hisz az nagyon jövedelmező kereset lehet!

Tymp. Jövedelmező kereset... fájdalom! a nagy Bilboquitnak igaza volt, midőn azt mondá, hogy a művészet hanyatlik! Én a közönség nagylelkűségére számítottam, de finnyás emberek orrukát fintorgatták, hasztalan appelláltam én aztán a nagy... tudod a nagy közönségre... a legnagyobb közönséget az utcán találja az ember; a nagy közönség is éppen oly kevéssé méltányolta művészetemet, mint a kis közönség... meghallgatott, de egy garast sem adott, úgy hogy végre nem maradt egyéb hátra, mint dugárusokkal egyetértve és öszhangzatban...

Lesp. Látod, mégis tudtál öszhangot összehozni!

Tymp. Tudtam ám, de nem volt köszönet benne; zeneműszereim nagyrésze beleveszett. Tehát dugárusokkal egyetértve, minden öblös hangszereimet dugárukkal töltöttem meg, s éppen már át akartam lépni a határt, midőn egy fináncz káplárnak egyszerre

csak kedve kerekedett tőlem concertet hallani. . .
Mit tehettem? zenekaromat cserbehagytam s elebláboltam, s most bujósdit játszom, s annyira vagyok, hogy ha énekelni akarok, (egy kávéörlő gépet forgat) ezzel kell itt magamnak accompagnierozni, szintén megszoktam már, accompagnirozás nélkül énekelni sem tudok.

Lesp. Szegény Tympanon! ha még valami volna abban a kávéörlőben.

Tymp. Bizony szomorú, czudar egy állapot egy ilyen eszközre szorulni, melyet a hangszerek semmiféle nemei közé sem lehet sorozni, mikor az ember egyes egyedül egész zenekar volt! hej! be szép is volt az! várj, hogy egy kis gyöngye ideád legyen róla, elmondom, hogy volt. . .

Ária (II. Szám).

A fejemen csörgő sipka
Ide s tova rázogatva,
Ezüst hangon csenge, bonga
Valahányszor fejem bólint.
((Kling! kling! kling! kling!))
Az ingemnek gallérijába
(((Pásztorsíp van))) belevarva.
Számnak megtalálni könnyű
(((Lülülülülü))).
Nyakamról függő mandolint
Kezem néha néha érint
((drin, drin, drin, drin)).
A csuklón egy nagy dobverő,
Vastag mintegy téglavető.
Ugy püföli a nagy dobot,
Hogy fölöcsul rá a halott.
Bum! bum! bum! bum!

A réztányér térdeimen
Sem marad hátra semmiben!
Csin! csin! bum! bum!
És ha ez mind egyszerre szól,
Lesz hangverseny a javából!
Pokoli zaj! olyan mérges,
Hogy az is tánczol, ki kérges! (mind nagyobb tűzbe jö).
Dzsin! dzsin! lülülülülü.
Bum! bum! di di di!
Bum! bum! dzin, dzin!
Csin! bum! csin! bum!

(Beszélve). No látod! de hát te mit csinálsz; mióta ott hagyta az operát?

Lesp. Barátom, én Párisból egy bizonyos Paméla kisasszony elől szöktem meg. Ez a Paméla kisasszony divatárusné, kinek a férjhezmeneteli düh valóságos betegsége, s a férjek után egy nagy mennykő hegyes törrel valóságos hajtóvadászatot tart.

Tymp. Oh! hála ... bizonyosan valami kis ostobaságot követtünk el együtt? mi? ...

Lesp. A legkisebbet sem ... nagyon tisztességesen csaptam neki a szépet, persze ő nem csapta be előttem az ajtót; ... szegfü virágot téptünk együtt ... szeret? nem szeret? más virágot nem téptem! ... a myrthus korona nem szálla fejemre, s a narancsvirág-koszoru is illetlenül maradt Paméla homlokán.

Tymp. Nos, tehát?

Lesp. Nos, tehát! az tehát, hogy Paméla egyszerre azt vette fejébe, hogy én őt compromittáltam, s azon ajánlattal lépett előmbe, hogy válasszak a kettő közt, vagy vegyem el azonnal, vagy agyon szúr! ... e két véglet közt nem tudva választani, nem tudtam hogy meneküljek meg tőle, míg végre egy mesterséggel, melyet annak idejében igen gyakoroltam, kirántottam magamat a bajból.

Tymp. Ugyan kérlek, mond el ezt a merészséget nekem is; lásd, én még fiatal vagyok... tanulhatok...

Lesp. Hát barátom, az az én mesterségem a magnetizmus.

Tymp. Micsoda?... Ah! már értem (magnetizmus taglejtések).

Lesp. Egészen így... nagyon jól van!... tegnap egyedül lévén vele, széke mögé állottam, s mit sem gyanítva szándékomról, csevegés közben... dzin! dzin!... csak úgy dőlt rá belőlem a magneticum fluidum... nesze még egy porció, meg még egy!... kell még több?... dzin! két percz múlva elaludt, én megoldtam a kereket s a lyoni vaspályán vesd el magad!... idáig meg sem álltam (mind ketten hahotáznak).

Vend. (künn) Erre uraim, csak erre.

Tymp. (nyugtalanul) Uraim!... talán bizony finánczok!

Lesp. Jer az én szobámba.

Tymp. Jó lesz... de csak hamar... gyorsan (sietve el mindketten).

III. JELENET.

Dunanan. Vendéglős. Patroklus.

Dun. Ön hát uram a vörös ökör?

Vend. Életnagyságban!

Dun. Hallottam, hogy önnél jól lehet ebédelni. (Pátroklus-hoz.) A vendéglősöknek mindig ezt kell mondani, habár azért csak úgy megrabolják az embert.

Vend. Nem lennének szivesek ide beírni nevöket, lakásukat, polgári állásukat és utazásuk célját?
(a vendékönyvet mutatja).

Dun. Bizonyára, vendéglős, bizonyára! (Irva beszél) Dunanan nyugalomba vonult rézöntő; lakik Montreuilben, utazik Velenczébe, hogy fiát Pátroklust Dutibiával összeházasítsa... Megvan (tölköl).

Pátr. Papa ?

Dun. Fiam ?

Pátr. Én még kiskoru vagyok, én is beleadjam kezem irását ?

Dun. Minden ellenmondás nélkül (átadja neki a tollat).

Pátr. Uram !

Vend. Tessék parancsolni !

Pátr. Nem fogja az önt compromittálni, ha könyvében egy kiskoru írása lesz ?

Vend. Éppen nem.

Pátr. Engem se ?

Vend. Önt sem (Dunanannak étlapot nyújt, lassan beszél vele).

Pátr. Szálljon minden veszedelem az ön fejére. (írva beszél.) Dunanan Pátkroklus Illés, Dunanan papának kiskoru fia, a ki egykor rézüntő volt, nem ő, hanem a papa, lakik Montreuilben a papánál, s Velenzében utazik a papával, hogy összeházassodjék a papával ... nem ... (kitörli) Donna Paola Dutibia kisaszonnyal ... Papa ?

Dun. Fiam ?

Pátr. Megvan ; papa ?

Dun. Ej ! mi az ördögöt akarsz már, mindig papa, papa ?

Patr. Éhes vagyok.

Dun. Éppen ebédünkről gondoskodom, mert sietnünk kell, hogy az egy óra múlva induló vonattal tovább mehessünk.

Vend. Uraságtok szobájukban akarnak ebédelni ?

Dun. Nagyon jó lesz ! Szobánkban beszélgethetünk ügyeinkről.

Patr. Papa ?

Dun. Mi bajod már megint ?

Patr. Hol van a mi szobánk ?

Vend. Ez itt (egy szobára mutat). E perczen itt lesz minden (el).

IV. JELENET.

Dunánán. Pátróklus.

Dun. Nos fiam uram ?

Pátr. (Kezét gyomrára teszi). Ah! papa!

Dun. Értelek fiam! látszik, hogy menyasszonyodhoz közeledel . . . Kezedet már szivedre szorítod.

Pátr. Nem papa; a gyomromra szorítom, mert nagyon éhes vagyok . . . de azért nem tesz semmit, azért a szívem is dobog.

Dun. Három nap mulva Velenczében leszünk.

Pátr. Az még nagyon messze van.

Dun. Hálátlan gyermek, hogy siet elhagyni az atyai keblet.

Pátr. Ne beszéljen így, papa: sirnom kell . . . úgy befelé . . .

BCU Cluj / (Ária III. Duett) Library Cluj

Pátr. Ah! mily szép látni, ha megindul papám!

Dun. Megindul szívem, látva így fiam!

Pátr. Istennek hála, hogy van ily jó papám!

Dun. Mily boldogság, hogy van ily jó fiam!

Pátr. Írósvaj szívvél bír az én jó papám!

Dun. Nincs több oly érző szív, mint a fiam!

Pátr. Kettecskén összeillünk, én és a papám!

Dun. Jobb atyát nem is kívánhat fiam!

Egyszerre. { *Pátr.* Kettecskén összeillünk, én és a papa.
 { *Dun.* Jobb atyát nem is kívánhat fiam!

II. Couplet.

Pátr. Már nem sokára én is hallom: oh papa!

Dun. Nem tart soká és szinte lesz fiad!

Pátr. Kis unokád majd mondja: oh nagy papa!

Dun. Unokám leszen a te kis fiad.

Pátr. Példád után jó papa leszek, papám!

Dun. Ha rád üt ő, akkor lesz jó fiad!

Vend. (Próza) (beleszól). Itt az ebéd, uraim (Szobájukba megy).

Pátr. Kész az ebéd, hát menjünk enni papa!

Dun. Nem bánom hát, ugy sincsen még fiad!

(Egyszerre) } *Pátr.* Kész az ebéd, hát menjünk enni atyám!
 } Hisz nem bánom, ugy sincs még fiam.
 } *Dun.* Kész az ebéd, hát menjünk enni fiam!
 } Nem bánom én, ugy is te vagy fiam!

(Szobájukba mennek, a couplet végével Tympanon és Lespingot beléptek).

V. JELENET.

Tympanon, Lespingot, majd Astrakán.

Tymp. Ugy tetszik, hogy ezek atya és fiu.

Lesp. Bizony ha ezt a fiut látja az ember, elmegy a
a kedve atyának lenni.

Tymp. De a fiának is.

Lesp. Hordjuk a sátorfát?

Tymp. Hordjuk, de hová megyünk?

Lesp. Tudom is én, akarsz valami fürdőbe jöni velem?

Tymp. Nem szeretem a vizet, atyámtól hallottam, hogy
már a keresztelésnél nagy ellenszenvet tanusítottam
iránta.

Astr. (Kivül) Hamar ebédet.

Lesp. Te ... valaki jó.

Astr. (Bejön) A vonat csak egy óra múlva indul! egy
óra ... így várakozzam! ... szép dolog.

Lesp. } Astrakán!

Tymp. }

Astr. Lespingot! Tympanon!

Tymp. Megint egy vig czimbora, régi jó companiánkból.

Lesp. Rákezdjünk nótánkat... Igyál, igyál barátom!

Astr. Csitt! Ez hatráltatná szívömlengéseinket!

Tymp. } Te vagy!

Lesp. }

Astr. Én vagyok.

Tymp. } Ő az?

Lesp. }

Astr. Ők azok! de elég ebből ennyi! a dramaticus formaságnak elég van téve!

Lesp. Hát, hogy szolgál egészséged?

Astr. Jól! Hát a tiétek?

Tymp. Hasonlóképpen... köszönjük alásan.

Astr. Nincs mit! De mit csináltok ti itt?

Tymp. Megmondom neked: én valaki elöl futok.

Lesp. Én meg valakiné elöl.

Astr. Én meg elibök megyek.

Lesp. Kiknek ölibe? elibe? akarom mondani.

Astr. Két egyénnek.

Tymp. Két férfinak!

Astr. Nem!

Lesp. Két nőnek?

Astr. Nem!

Tymp. Hát mi isten állatjának?

Astr. Két rézöntő nemzedéknek.

Vend. (Dunananék szobájából jő.) Uj vendég! (Astrakánhoz)

Uraságod most érkezett?

Astr. Érkeztem.

Lesp. } Érkezett.

Tymp. }

Vend. Nem sziveskednék nevét ide beírni?

Astr. (A könyvbe néz, írni akar, egyszerre csak kitör) Hogyan?

Lesp. } Mi lelt?

Tymp. }

Astr. Lehetséges-e?

Lesp. } Micsoda?

Tymp. }

Astr. Dunananék.

Tymp. Valami Nánit emleget.

Lesp. Nézzétek a kópét... még mindig a régi... bizonyosan a szemébe tünt a szobaleány...

Tymp. (Az ajtóhoz megy) Küldjétek be Nánit!

Astr. Dunanan itt van?

Lesp. Igen. Nánit azonnal beküldik.

Astr. Fiaától?

Lesp. Fiaától! Hóhó! ő ezt is tudja... értem!...

Astr. (Két barátjához) Éppen őket keresem.

Tymp. Kit?

Astr. A tökfilkók!... éppen útba vannak Velenczébe, be jókor érkeztem.

Tymp. Te! érted te ezt?

Lesp. Nem én.

Astr. Ők itt vannak.

Tymp. Kik?

Astr. Hisz egy órája, hogy kiabálom a fületekbe: Dunanan és Pátroklus fia, az én két rézöntöm, nevök itt van a könyvbe beírva.

Lesp. (Belenézett a könyvbe) Ah! értem!

Tymp. Igen, igen; Dunanannak hívják őket, hát aztán mi bajod velök?

Astr. Hát ez a Pátroklus, ez az isten lova, ez a meg-aranyozott rézbornyu, most Velenczébe megy nyugalomba lépett rézöntő atyjával, hogy elkaparítsa az orrom elől Donna Paola Dutibiát, kinek szivét birom, de én meg nem birok e rezes tulok pénzével. Paola megírta nekem.

Lesp. Ugy hát ezek azok a Dunananék (Tympanonhoz). Bizonyosan ez a kettő itt.

Tymp. A kik ide bementek?

Lesp. Már csakugyan úgy lesz.

Astr. S ezen Dunananék elébe siettem, kiknek az ördög tekerje ki a nyakukat, csakhogy bármi úton módon is megakadályozza, hogy Velenczébe mehessenek. . . Tudtok ti valami módot?

Tymp. Nem, hanem lehet találni.

Lesp. Ha nem is találunk, legalább kerestünk valamit.

Astr. (Kitör) Micsoda? nem találunk! . . . (mérgesen s sötéten kaczag). Hahaha! s te ezt nekem csak úgy könnyedén félvállról odaveted. . . (dühösen). Rajta, gondolatok ki valamit! Itt valamit ki kell gondolni!

(IV. Szám. Ének)

Bevezetés. — Largo.

Lesp. Rajta!

Tymp. Rajta!

Astr. Rajta!

Együtt. Rajta! / Central University Library Cluj

Tymp. Mondj valamit no, bármi bolondot.

Hogy ha jól elstül, ő a bolondod!

Együtt. Mondj valamit no *stb.* (ismétlés kétszer).

Lesp. (Homlokát dörzsöli).

Nekem eszmém van, rettenetes!

Égig fölér!

Nem, nem! Ez mégsem lehetséges!

Semmit sem ér!

Astr. Semmit sem ér!

Refr. Mondj valamit no *stb.*

Együtt. Mondj valamit no *stb.*

Astr. Egy kis jalappát levesökbe
a javából.

Ketten. Jalappa, jalappa, jalappa!

Astr. Majd kihozza őket izibe
a flegmából!

Ketten. Jalappa, jalappa, jalappa!

Refr. Mondj valamit no *stb.*

Tymp. (Nevetve) Már tudom mit?! Figyeljetek!

Reám mostan.

Lesp. Mi figyeltünk.

Tymp. Szét is osztom a szerepet

Itt legottan.

Ketten. Nosza gyorsan. Mondj valamit no! *stb.* (ismétlés.)

Tymp. (Már előre nevet s nevéttében alig tudja a szavakat kimondani). Hihih!... Azt kellene tenni, hogy majd először én megyek... Jaj be bolond!... képzeljétek csak, hogy... aztán meg Lespingot... és... Astrakán... (nevéttében összegörbed). Jaj! jaj! de rettenetes bolond!... nem vagyok képes nektek elbeszélni... meg sem álljuk nevetés nélkül!... nem azt! (egyszerre igen nyugodtan). Lehetetlen... nagyon bolond... Szörnyű komikus! lehetetlen!

Astr. Hát akkor mi az ördögöt nyikogsz itt!... Lásuk csak: az lesz a legbiztosabb, ha mi most ismét a vaspályához megyünk...

Tymp. Ugy... úgy... úgy!...

Lesp. Menjünk!

VI. JELENET.

Paméla, voltak.

Pam. (A fenékajtót felszakítja) Egy pillanatra, uraim!

Lesp. (Félve) Ez ő!... Paméla!... a dühös nyöstény oroszlán!

Tymp. Mit kíván asszonyosságod?

Pam. Ki légyen ez a borzasztó rút idegen?

Tymp. De kérem...

Pam. Fogja be...

Tymp. Mit?

Pam. A száját!... És te szerencsétlen klarinétos
(Lespingothoz) felelj!

Lesp. Oh! ha tudnád!

Pam. Csitt! ez a két úr itt barátod? jó!... tehát tudják meg uraim, hogy Lespingot Párisban nekem dühösen udvarolt, de, de minél világosabban beszéltem neki a házasságról, annál kevesebbé akart beharapni a savanyu... jaj de eljárt a szám!... annál kevésbé akart ő róla hallani valamit... végre, miután eddig szünteleni hiábanvaló ígéreteivel altatott, tegnap a magnetismus segélyével elaltatott.

Tymp. Igen, már — tudom, elbesz...

Pam. Nem fogja be...?

Tymp. Mit?

Pam. Azt a csacska száját? Tehát fylotatom... de felstült az amice, mert a jó madár nem tudta, hogy én magneticus álmomban látónő vagyok, hogy a távolban látok mindent, s midőn fölbredek, mindenre mit álmomban láttam, igen jól emlékszem is.

Lesp. Ja... ja... jah!...

Pam. Én tehát láttam, hogy ment le a lépcsőn, hogy futott a vaspályára, hogy váltott jegyet Lyonig. Én is összepakoltam, és itt vagyok drága madár, ismeresz refrainemmel; házasság, vagy ez itt ni!

(Törét mutatja).

Mind. Tör!

Lesp. De lánczoltát, már most rebellálok... az ördögbe, ha az embernek egy olyan nővel van dolga, ki a férfiakat Hymen országútján megállítja s törrel kezében vagy életöket, vagy nevöket kívánja... bizony attól kissé borsószik a hátam!

Pam. Csak hadd borsózzék, legalább nem kell ültetni... de ez mind lári-fári... Te jó hirnevetem meggyaláztad, compromittáltál mosóném, a házmester s

minden varróleányaim előtt... Nekem férj kell, te vagy bárki más, az nekem mindegy; barna, szőke, szép vagy rút, én nem vagyok válogatós... de nekem férj kell, vagy halál!... férj vagy halál!...

Lesp. Na jó hát, szerzek én neked egy férjet.

Pam. Mikor?

Lesp. Három esztendő alatt.

Pam. Nekem férjet teremts 3 nap alatt... addig meg se mozdulok mellőled...

Lesp. 3 nap alatt... Mit gondolsz?... hol kapjak én neked 3 nap alatt férjet?

Pam. Az nekem mindegy.

Tymp. 3 nap alatt találni egy embert, mikor Diogenes...

Pam. Utoljára mondom, hogy fogja be...

Tymp. Mit?

Pam. A száját.

Lesp. (Valami jut eszébe). Ah!

Mind. Nos?

Pam. Hát mi?

Lesp. Ugy hiszem, már lesz egy...

Pam. Hol van hát?

Lvsp. De nagyon rút.

Astr. (Tymp.-ra néz). Talán bizony ez itt!

Pam. Bánom is én?

Lesp. Ostoba, mint egy egész falka csacsi.

Tymp. (Astrakánra néz). Ez ő!

Pam. Annál jobb.

Lesp. És gazdag.

Tymp. No már egyikünk se!

Pam. Minden tulajdonságával meg vagyok elégedve.
Hová dugtad el?

Lesp. Ide ni... nézz be a kulcslyukon... ott benn van apjostól. (Pam. nézni megy.)

Tymp. Ah! értem!

Astr. No ha érted, hát magyarázd meg nekem is.

Lesp. Össze akarom szűrni Pátroklussal, ezáltal te is, én is czélt értünk.

Astr. Fölséges eszme! de miként?

Lesp. Tudom is én még!

Pam. Pompás fiatal ember... éppen jö atyjával, ki úgy látszik, igen derék úri ember.

Lesp. Tehát távozzatok, s hagyjatok engem velek beszélni.

Pam. Távozzunk? Oh majd szemmel tartalak én.

Lesp. Tessék. (Astrakánhoz) Maradj mellette s a többit bizd ránk. (Tympanonhoz) Te itt maradsz.

Astr. Tehát csak ügyesen... használjatok fel mindent a mit tudtok.

Pam. Csak semmi ostobaságot... vagy (törét mutatja. A fenékajtón Astr.-nal el).

VII. JELENET.

Dunanan, Pátroklus, Lespingot, Tympanon.

Dun. Az ebéd nagyon jó volt, de félek, hogy jól meg-rántanak... Ah! mint örülök, hogy utazhatom, hogy ország-világot láthatok! és te fiam, Pátroklus?

Pátr. Én is édes papa, de azért mégis inkább szeret-ném látni Párist.

Dun. Ah! Párist! igen, én igen sok szépet hallottam róla, egyszer majd Párist is megnézzük (leülnek).

Lesp. (Tympanonhoz) Ezek nem ismerik Párist... helyes, nagyon helyes, éppen beleillik tervembe.

Dun. Hanem „la bella Venetia“ a mint szokták nevezni... azaz: .. csak azt sajnálom, hogy nem tudok olaszul.

Lesp. (Tympanonhoz) Tudsz-e valamit olaszul?

Tymp. Nem tudok én egyebet, minthogy „Youp la Catharina.“

Lesp. Ez bizony nem sok. (Lassan beszélgetnek.)

Pátr. Papa ?

Dun. Fiam ?

Pátr. Te tudod ugy-e, hogy én nagyon ügyes vagyok ?

Dun. Tudom. Hát aztán ?

Pátr. Én azt gyanítom, hogy az ön Dutibia barátjának csak akkor jutott eszébe ezen régi tervöket, hogy engem leányával összeházassanak, fölemlgetni, midőn meghallotta, hogy ránk az a nagy örökség szállott... Bizonyosan csak pénzt akar az a kisasszony...

Dun. Kisasszony ! kisasszony ! nem úgy mondják azt Velenczében... hanem donna !

Pátr. No hát az a donna kisasszony !

Dun. Akkor még nem volt elég idős a férjhezmenetelre, de már most benőtt a feje lágya, megírta nekem az a kedves Dutibia barátom, unszol is, hogy siessünk, mert most éppen a carneval ideje van, s te a velencei carnevalról annyi szépet hallottál.

(Fölállnak).

Pátr. Minden verkli azt huzza, de még egyebet is hallottam én arról egy vándorló kemenezetapasztótól, ki benne a Polichinellt játszodta ; azt mondta, hogy azért lett púpos hátú, hogy akkor annyit nevetett, hogy minden nevetése a hátába ment.

Tymp. (Lespingothoz) Már értem szándéodat... hamar kezdjünk rá egy barcarolt... várj csak. (gondolkozik.)

Dun. Fiam Pátklus ! fogadd meg itt ünnepélyesen szeretett atyádnak, hogy donna Paula Dutibiával nem fogsz úgy tenni, mint a többi kisasszonyokkal, kikkel eddig össze akartalak szerezni.

Pátr. Papa ! az attól függ, hogy hogyan viseli magát donna Paula Dutibia irányomban. Ha a nő azonnal igent mond, akkor azt gondolom, ennek valami bi-

bije van! Én olyan feleséget akarok, a ki engem ki nem állhat, hogy rajta csupán is csábjaim hatalma által győzedelmeskedhessen. Ha a szép Paola azonnal beleegyezik, hogy nőm legyen, akkor nem lesz belőle semmi... ellenben, ha ő nem akar, akkor én akarok s a diadal enyém lesz...

Dun. Persze, csábjaid hatalma által.

Lesp. Ezt is jó tudni.

Tymp. Ah!

Lesp. Meg van már a barcarolád?

Tymp. Mindjárt improvisálok egyet.

Lesp. Hát csak kezd rá, én majd folytatom.

Tymp. (Előre jő s a kávéörlővel kíséri énekét, Astrakán az ének alatt jó be).

V. Szám. Barcarola.

O Venezia la bella

Youp la Catharina.

Sétalá in la gondola

Youp la Catharina.

Et usza

Et usza

Mia kicsi gondola

Et usza

Et usza

Supra la grand canala.

Együtt. Youp la, youp la Catharina.

Dun. (Beszélve meglepetten.) Pátróklus fiam!

Pátr. Papa!

Dun. Hallod ezt a dalt a la bella Veneziáról?...
Folytassa derék virtuóz, folytassa, engem nagyon megindított.

Lesp. (Tympanonhoz) ki beléharapott.

II. Couplet.

O pescator di laguna
Youp la, youp la Catharina ;
Fogjál bella harcsa, potyka
Youp la *stb.*

Megsütäre
És sózáre
Harcsa, potyka mangiare.
Megsütäre
És sózáre.

Harcsa, potyka, sült szalonna
Youp la *stb.*

Együtt Youp la *stb.*

Dun. (Pátróklushoz) Nesze, add ezt ennek az urnak.

(Egy darab rézpénzt ád neki).

Patr. Papa! Ne kérjek vissza belőle?

Dun. Nem! dehogynem!

Patr. (ezt Lespingotnak akarja adni, ki egy nagy néma protes-
tációval el nem fogadja).

Patr. Papa!

Dun. Fiam!

Pátr. Nem kell neki.

Dun. Fiam, talán meg is sértettük őket, ezek bizo-
nyosan valami nagy olasz művészek! Művészek bi-
zony! mert úgy tudnak énekelni olaszul, hogy min-
dent megértettem.

Pátr. Én is, mert én igen ügyes vagyok. Egy halászból éne-
keltek, ki harcsát meg potykat fog, megsüti, meg-
sózza, aztán szalonnával megeszi.

Dun. Szóról szóra igaz.

Pátr. Papa! de mért örül kávét, mikor énekel?

Dun. Talán kávéházi ember. (Megkérdelem tőle) (Tymp.-hoz)

Questo quare csináláre.

Tymp. Signor!

Dun. (Örömmel) Signornak nevez !

Tymp. Velenczében így szokták a barcarolákat accom-
pagnierozni. . . Ezen utánozzák: a gondola hogyan
dörgölődik az adriai tenger homokjához . . . a hullá-
mók moráját képezi ez.

Dun. No lám; csakugyan a kíséret nagyon hullámzó.
Ismeri ön a bella Venetiát?

Tymp. Mint a zsebemet.

Lesp. Én és ezen barátom itt, éppen oda megyünk.

Tymp. Egy negyed óra múlva.

Dun. Szép, szép! Mi is oda megyünk a fiammal.

Lesp. Ah! ezen úr az ön fia?

Dun. Igen.

Pátr. Megyek, hogy feleségül vegyem a szép donna
Paola Dutibiát. Talán ismerik önök?

Lesp. Nagyon jól . . . igen fogunk örülni, ha együtt
utazhatunk.

Dun. (Elragadtatva) Ah, uraim !

Pátr. Jaj be jó lesz, papa!

Lesp. S miután önök nem ismerik a várost, igen nagy
szerencsénknek fogjuk tartani, ha önöknek vezető
gyanánt szolgálhatunk.

Vend. (Bejő s Dun.-nak számlát ad) Uraim! a vonat indul,
ez az ön számlája.

Dun. Nagyon szép! nagyon szép! (Hárman félrevonulnak,
a számadásokat tisztába hozzák).

Tymp. (Lassan Lespingothoz) Talán csak nem akarod őket
Párisba vezetni?

Lesp. Egyenesen oda. Pamela divatárusnői műtermé-
ben. Leokádia az első segédnö a boltban, nekem is
segítend a tervezett komédiában.

Tymp. De az úton meghallják az állomások nevét s
azonnal észreveszik.

Lesp. Hát mire való az én mesterségem. (Magneticus
taglejtést tesz).

Tymp. Ah! nagyon helyes.

Lesp. Te meg szerezz nekem valahol egy trombitát.

Tymp. Trombitát? mi az ördögnek?

Lesp. Azt hát! később majd megmagyarázom. Csitt! jönnek!

Vend. Köszönöm uraim! jó utat és jó mulatságot kívánok.

Dun. Köszönjük szépen. (Vendéglős el).

Pátr. Jaj istenem! be jól fogunk mulatni.

Tymp. Az egész úton mindig csak barcarolákat fogunk énekelni.

Dun. Igen, azt az iméntit.

Lesp. Tehát, mielőtt elmennénk, fűjjük el még a 3-ik versszakot is. (Tympanonnal jegyeket cserélnek).

Dun. Igen! halljuk! a 3-dik versszakot. (Leülnek).

(Míg *Tymp.* énekel, *Lesp.*, *Dun.* és *Pátr.* mögé kerül a magneticus gestentatiókat tesz).

III. Couplet.

Tymp. Lazzaroni piazetta.

Lesp. (Dun. és Pátr. delejes árt terjeszt).

Youp la, youp la Catharina.

Tymp. Bon macaroni harapa.

Lesp. (Mint előbb.) Youp la Catharina.

Tymp. Et alva

Et alva

Fortissime hortyoga,

Et alva

Et alva

Csinála bon siesta.

Youp la stb. (Dun. és Pátr. elaludtak).

VIII. JELENET.

Voltak : Paméla, Astrakán.

VI. Szám.

Lesp. Csitt! fogd be a szád.
Ez a férj! Ez a férj!
A kit neked szántam.

Pam. Hisz alszik!

Lesp. Helyes! (Magneticus taglejtősek).

Pam. O! már értem.

Lesp. Elviszem neked öt
Párisba.

Pam. Azt se bánom,
Szívesen látom,
Csak legyen párom!
Mert különben,
Hogy ha így nem lesz,
Majd bemártom ezt...
Ezt a tört (törét mutatja).
S az engem ámitó szivében
Áll őrt.

Dun. } (Álmukban félhangon).
Pátr. }

O Venezia la bella
Youp la, youp la Catharina.

Pam. Mit nyög az álmába?

Lesp. Ez egy szép barcarola.

Pam. Tehát menjünk!

Lesp. Tehát menjünk!

Tymp. És mindnyájan ismételjük.

Együtt. Igen, együtt ismételjük:

O Venezia la bella *stb.*

(Énekelve az ajtó felé huzódnak. — Lespingot Dunánánt és Pátroklust a delejesség által huzza maga után).

A függöny legördül.

MÁSODIK FELVONÁS.

(*Divatárusnői műterem. — A fenékszínben az utcára néző üveg falazat. — A bejáró ajtó jobbra a fenékszínben van. — Oldalajtók.*)

I. JELENET.

Astrakán, Paméla, Leokádia, Agata, Varróleányok.

(Astrakán az ajtóban áll s az utcára néz ki).

Varróleá. (Pamélát és Leokádiát sarkallják.)

VII. Szám. Kardal.

(Igen élénk).

Mit teszek én ?

Hogy leszek én ?

Beszélek én ?

Szólj tehát !

Lesz szerepem ?

Mi lesz velem ?

Nyisd föl egyszer

Már a szád !

Astr. (a színre jő.) Csit lányok! nyelvetek pereg,
Mint kereplő libasereg.
Mig el nem hallgat nyelvetek,
Béke nem lesz köztetek.

Varróleá. Mit teszek én stb.

Astr. No most lányok próbáljátok,
És fogjátok be a szátok,
Ugy! persze ha tudnátok !

Leányok. De . . .

Astr. Csend !

Leok. Halljátok hát, a nagy komédia
Abból áll, hogy meghala
A kecses bájos Leokádia,
S lön madám Dutibia.

Leányok. Ha ! ha ! ha ! (nevetnek.)
Servus madám Dutibia !

Pam. Arra detto szint elkészülhettek,
Hogy nem lesz több Paméla,
Annak neve, a ki a helyébe
Lesz, Signora Paola !

Mind. (nevetnek). Ha ! ha ! ha !

Astr. (recitativ.) Ugy tudom, hogy a mit nektek
Kell tenni az egy asszonynak
Szörnyiség !
Hogy megálljátok-e ?
Ott ám a nehézség !

Mind. Mi az hát ? mi az hát ?

Astr. Hallgatni !

Mind. Hallgatni !

Pam. No már mostan tudjátok !
El ne járjon a szátok !

Mind. Most tudjátok !
El ne járjon a szátok !

Agata. No bizony ! hallgatni ! az nem szerep !

Mind. Igen, igen, igen ! Én szerepet akarok !

Lesp. (a fenékajtón jö). Mi az ? Mi a baj ?

Leányok. Mi szerepet akarunk a komédiában !

Lesp. No bizony ! hát csináljátok magatoknak szerepet, az egész dolog abból áll, miszerint Paméla bárárnőtök völegényével és apjával el kell hitetni, hogy Velenczében vannak.

Astr. Ez az egész, mit tőletek kívánunk.

Leányok. De hogyan ?

Lesp. No lássátok, legelőször is itt a Szent-Márk-utczában vagyunk, ez már kőnyit valamit Velenczéhez.

Agata. Igen, de Velenceze vizre van építve.

Lesp. No bizony, hát a mi egész tervünk nincs vizre építve!? Ez megint némi hasonlat.

Pam. Különben Lespingot uram! ez a te dolgod; láss utánna, csinálj, intézz, rendelkez, tervezz tetszésed szerint, de én egy pillanatra el nem hagylok, a gallérodba kapaszkodom, skatulyába pakollak . . . becsuklak . . . engem el kell vened . . . a többit nem bánom, arra nekem semmi gondom.

Lesp. (sobjajtv.) Hidd el Paméla! én mindent elkövetek, hogy főköttő alá hozzalak, de neked is segítned kell (Lassan vitatkoznak; az utczában álarczosok jelennek meg s az ablakon hátul benéznek, egyik furulyáz, mások kereplővel csinálnak lármát, fütyölnek, sivitnak, nevetnek).

Leányok. Ah! nézzétek csak! álarczosok! (a fenékszinbe futnak s az üvegfalazaton az utczára néznek, az álarczosok integetnek bé). Nézd csak! Leon, Pátr., Anstole, Theodor, Náczi! stb.

Leok. No leányok, kezdjük a komédiát, ha jól játszátok szerepetek, fánkot sütünk s aztán engedelmet kaptok a bálba menni.

Leányok. Ah! be szép lesz! (Künn kaczaj és lárma.) Oh! hó! (A fenékfalazaton át Dun.-t és Pátr.-t lehet látni, mint az álarczosok őket ide s tova taszítják).

Astr. Ezek ök!

II. JELENET.

Voltak: Tympanon.

Tymp. (élénken.) Itt van az én két rézöntöm.

Lesp. Hol van? velök labdázna az álarczosok az utcán?

Tymp. Velök hát . . . Menj vigyázz reájuk. (Lespingot az utca-ajtóhoz megy).

Astr. Nem gyanítanak még semmit ma reggel óta?
a mióta orruknál fogva hurezolod őket?

Tymp. Nem azok . . . s ennek köszönhetem (Trombitájába fúv).

Leányok. (összeszaladnak) Ejnye! mi az?

Tymp. Ezt szoktam harsogtatni, midőn az utczai kiáltásokat vagy egyéb beszédet hallanának, melyek elárulták volna játékunkat.

Mind. (nevetnek) Hahaha!

Tymp. Csak nevessetek! Ti is megkapjátok belőle a magatokét.

Mind. Hogyan?

Tymp. A kinek legelőször eljár a szája s nem vigyáz nyelvére, olyan tust fúvok, hogy tudom megelegli. (Trombitába fúv; a leányok nevetkezve, sikoltozva az üvegfalazathoz visszatérnek.) Ah uram istenem! mennyi bajom van e két számmal. Megfizették ugyan útam, mint Ciceronéjokét, de azt becsületesen megérdemltem az által, hogy e két isten lovának majomvezetője lettem, s azon hiszemben tartom, hogy Velenczében vannak. . . Ez nem könnyű dolog, néha az üstököm is izzad belé!

Astr. Itt jönnek.

Pam. Én pedig szerepemhez készülök. (Sietve oldalt el.)

Tymp. Siess! . . . mi pedig vonuljunk félre! vigyázzatok, hogy minden jól menjen! — fogjátok a gitárokat, hamar a gitárokat. (Gitárokat oszt minden leánynak)

Leok. Álljatok szépen sorba, így fogadjuk el őket. Tittine, te állj elől. . . Amanda, menj oda a másik oldalra. . . Én pedig az ajtóhoz.

Tymp. Mindeniknek van gitárja? (Lesp. el.)

Leányok. Igen!

Tymp. Rejtsétek el. (A lányok a gitárokat hátuk mögé elrejtik)

III. JELENET.

Voltak : Dunánán, Pátroklus.

(Hahotáznak, az álarczosok belökik őket).

Dun. Be furcsák ezek a maszkok !

Pátr. Jó kedvü velencezi kópék !

VIII. Serenade.

Agata. (Énekét gitárjával kíséri.)

Oh drága signorok, kik jöttök Velenczébe,
Ti álltok Szt-Márknak különös nagy kegyében.

Ah ! ah ! ah !

Fogadjanak a lagunák lágy zefirjei — ah !

Legyen minden itt tett lépéstek örömteli.

2-dik leány. Fekete álarczba burkoltan a szerelmes kis
leány,

Dobogó kebellet várjon titeket minden
éjszakán.

Ah ! ah ! ah !

Serenád hangjai édesítsék álmatok :

Szelid accordjai üzzék messze gondotok.

3-dik leány. Arany gyümölcseink

Zamatját izleljétek.

Csillogó éjjeink

Lágy hűsét élvezzétek.

Leányok kara. Oh drága signorok stb.

Egy hang az utcán. Tessék, tessék vegyenek párisi
kalauzt.

Tymp. (Egy harsogó trombitahanggal elnyomja a hangot.)

Dun. }
Párt. } (Összerázkodnak.) Jaj !

Dun. Bizony megijeszt a trombitálásával.

Tymp. Kérem ez így szokás Velenczében, minden Cicerónénak van egy trombitája.

Leok. (Üdvözlük őket.) Dunanan úr!

Agatha. Patrol úr!

Pátr. Hogyan?... Patrol?

Agatha. Örülök, hogy szerencsénk van láthatni Párisban.

Tymp. (Trombitájával beleharsog.) (Félre.) Ügyetlen... (Fenn) azt mondá, örül, hogy van szerencséje látni párosan... ura atyjával érti. (Leányok el mind.)

IV. JELENET.

Dunánán, Pátroklus, Tympanon, Leokádia.

Dun. Signora Dutibiához van szerencsém?

Leok. Részemről a szerencse. Ah Dunanan úr! mennyire örvendek.

Dun. Engedje, hogy hódolatomat lábaihoz rakhassam le szép nagysád! (Két czuppanós csókot nyom arczára) (félre) furesa! Én ezt az alakot ismerem soványabb kiadásban.

Leok. (Félre) Én ezt a pofát valahol láttam, de nem ily elhizottan!

Pátr. Papa?

Dun. Mi kell fiam?

Pátr. Én is lerakjam?

Dun. Ez legszentebb kötelességed! Csak rakd le fiam, rakd!

Pátr. (Leokádiához) Megengedi? (Megcsókolja)

Leok. Oh drága kedves vőm uram! de kicsoda ezen úr?
(Tympanonra mutat.)

Dun. Ezen úr az én Ciceroném!

Tymp. (Hadarva) Ciceroné! származik Ciceroból, a ki hajdan conductor volt a rómaiaknál s az ókor utazóit a szavallás tekervényes útain és az ékesenszólás árkaiban és güdrein átkalauzolta.

Dun. Elég! . . . De én nem látom Dutibia barátomat! Hol van ő? hadd csipjem nyakon.

Leok. (Zavarodottan) Ah Dutibia! . . . elment . . . elútazott . . . két hétre . . .

Dun. Ezt nagyon sajnálom; mért irt hát nekem, hogy siessek ide utazni és mégis . . .

Leok. Váratlan . . . halaszthatlan körülmény adta elé magát.

Pátr. Kedves napam asszony, de hát hol van az én menyasszonyom, a szeretetre méltó Paola, hogy én is nyakon csipjem.

Leok. Azonnal itt lesz. — Ej! maga türelmetlen fiatal ember. (Féltre kicsúfolva) Sült bolond. (Székkal kínálja őket.) Tessenek helyet foglalni, uraim. (Leülnek) Nős, uraim, mit mondanak önök Velenczéhez?

Pátr. Igen, igen, beszéljünk csak Velenczéről.

Tymp. (Hadarva.) Velence, latinul Venetia, olaszul Venezia, tengeri város a lombard-velencei királyságban Olaszországban, Milanótól 63 mfdnyire 2624 és negyedrészt ölnyi távolságra fekszik keletre, 110,000 lakossal, a dogék székhelye, midőn még dogéi voltak, a tizek tanácsának székhelye, míg tizenegyen nem lettek, a . . .

Dun. }
Pátr. } (Belebeszélnek *Tymp.* elbeszélésébe) Elég, elég, elég már!

Tymp. Bocsánat, miután Ciceronéjok vagyok, kötelességem mindenről fölvilágosítást adni.

Dun. Elég! (*Leokádiához*) Megvallom, asszonyom, hogy én Velenczét egészen másképp képzeltem magamnak.

Pátr. Én is; aztán itt mindentütt francziául beszélnek a szállodákban. . .

Tymp. Csitt!

Dun. A vendéglőkben. . .

Leok. Csitt!

Pátr. A kávéházakban. . .

Tymp. Csitt!

Dun. Mi?

Pátr. Micsoda?

Tymp. (Titokteljesen) Ez a rokonszenv jele. . .

Leok. (Lassan.) Franciaország iránt.

Dun. Jó, jó, jó!

Egy hang az utcán. A húshagyó keddi nagy ökör menetének rende Párisban. (Tympanon trombitál)

Pátr. Ciceroné, hogy az ördög vigyen el.

Leok. Tehát mit láttak önök már mindent?

Dun. Legelőször is reggeliztünk . . . kinél is?

Tymp. (Hadar.) Brogginál, olasz vendéglős, igen látogatott vendéglő, mindig kész reggeli, ebéd, uzsonna, vacsora.

Dun. Elég!

Pátr. A hol ugy teletömtem magam azzal az olasz étellel; hogy is hívják csak?

Tymp. (Hadar.) Macaroni, azaz: pipaszár . . . kifurva, parmazán- vagy másféle sajttal, igen jó eledel.

Pátr. (Fölkelnek.) Elég! jaj! bizony elbódítja a fejemet örökös fecsegésével!

Dun. S mégis meg kell fizetnem érte. Aztán gondolákat is láttunk.

Leok. (Maglepetve.) Gondolákat Párisban?

Tymp. (Trombitál . . . félre.) Ostoba! (Lassan Leokádiához) az omnibusokra ráfogtam, hogy gondolák.

Pátr. Csakhogy a papa nekem azt mondta, hogy a gondola vizen jár.

Tymp. Igen is, nyáron.

Leok. Önök a téli gondolákat látták?

Dun. Ugy van! aztán láttuk a nagy canalist is.

Leok. Ah a nagy . . .

Tymp. Igen a Rialdot (lassan Leokádiához) elvezettem őket oda, hol Páris minden csatornája egyesül . . . én nem hazudtam, megmutattam nekik a canal-grandét.

Pátr. A sohajok hidját.

Leok. Ugy! (Félre) Ugyan melyik hidat mutatta nekik?

Tymp. (lassan) A szépművészetek hidját, a melyen át az akadémiai jelöltek sohajtozva szoktak az akademiába járni.

Dun. Hanem a mit különösen szeretnék látni Velenzében, az a londoni torony.

Tymp. Holnap megmutatom.

Dun. Már a mi a toronyokat illeti, láttam már egy igen hirest, a pisai tornyot.

Tymp. (lassan Leok.-hoz) A szent Jakab templomának tornyát mutattam meg nekik.

Dun. De nekem azt mondták, hogy az a pisai torony megdőltén áll.

Tymp. Tegnap egyenesítették ki.

Dun. Ejnye teringettét! nincs szerencsénk!

Pátr. 24 órával elkéstünk. Ejnye be kár!

Dun. Hanem à propos, ez itt a Szt Márk-uteza, hol vannak hát az orosz lányok, egyet sem láttam?

Tymp. Éppen az állatkitömőhöz vitték őket, hogy farkukat megigazítsa, melyet a múlt héti eső lekonyított.

Pátr. Én pedig csak a doggék palotáját szeretném látni.

Tymp. Dogék (igazítva Pátroklust).

Dun. Dogék?

Pátr. Én mindig úgy olvastam: doggék palotája.

Tymp. Ön confundálja magát a bul dogokkal.

Dun. (Pátr.-hoz) Döckök . . . vagy is raktárak a tengerparton . . . tudod ?

Tymp. Ah! az megint más valami, azt holnap a londoni templommal együtt nézzük meg.

Pátr. Igen, aztán menyasszonyomat színházba is szeretném elvezetni.

Dun. Helyes ! Cicero urral éppen az imént mentünk el a színház előtt. . . Miféle színház is volt az ?

Tymp. A „Fenice“ színház.

Dun. Pedig egy „puritánit“ játszanak benne.

Tymp. Az ám, csak hogy kár, hogy ma csak egy puritánt játszanak.

Dun. Hát másszor kettőt is játszanak egyszerre.

Tymp. Sőt néha többet is.

Dun. S csakugyan azon az áron ?

Tymp. Egy centesimóval sem drágább.

Dun. No hát majd akkor megyünk oda, ha minden puritánt egyszerre játszanak. (A mellékszobából Paméla hangja hallszik, a mint rouladesca énekel) Mi ez ?

Patr. Valaki gargarisálja magát ?

Leok. Leányom énekel.

Dun. } (Örömmel) Ah !

Patr. }

Leok. Ugy csattog, mint egy fülemile. Vonuljanak csak kissé félre, azonnal hallani fogják. (Hátra mennek)

V. JELENET.

Voltak : Paméla (olasz costume, mandolinnal)

IX. Szám. Polka-mazurka.

Pam. (Rajta, zengjete most szépen mandolinok,
Vigan, vigan csengő tamburinok !
Egyesítsétek ezüstszerű hangotok,
Ugy (szépek) a dallamok.)

Hurrah! éljen Adria gyöngye!
Kiált mostan Velence hölgye.
Velence! tenger palotája!
Minden város királynéja!
(Oh mily szép Velence,
Oh mily bájos az ege,
Oh mily lágy zefir a szellete.)
Oh mily sima tengerének tükre!
Oh gyönyör s szerelmek fészke!
Szomorgó özvegy bár vagy,
Dogéidért fájdalmad nagy,
Nagy most is Adria éke,
S csolnakos fiaid ajkán
Könnyü bárkát gyorsan bajtván,
Szépséged dicsérete kél
(S multad emlékezete él.)

Patr. } Velence isteni, dicső!

Dun. } Elbájol, elragad engemet ő!

Mind. Bravo! bravó!

Pam. (Zavarodást színlel) Ah! idegenek!

Leok. Idegenek ők? nem, leányom, ez itt Dunanan ur
és fia Pátroklus urfi... a te völegényed?

Dun. Kisasszony! én sokáig voltam rézöntő, de soha
életemben ily szépen énekelni nem hallottam.

Pátr. Igen, völegénye... megengedi? Ah! kisasszony!
(megöleli.)

Dun. (Fiához lassan) Nos, mit szólsz menyasszonyodhoz?

Pátr. (lassan) Azt még majd meglátjuk papa... Nagy-
sád megengedi... papa is megengedi... és a kis-
asszony is megengedi: egy pár szóm lenne: Cicero
úr is megengedi, nemde? (magában) Most produkálni
fogom theoriám a leányokról.

Leok. }
Tymp. } (Hátravonulnak)

Dun. (Fiához) Vigyázz fiam! légy megelőző, nyájas, de ne légy tolakodó!

Pátr. Legyen nyugodt papa! majd megtudom én, hogy kell (Pamélát kézen fogja s az előtérbe vezeti.)

Pam. (Féltre) Ugyan mit akar?

Pátr. (Fenhangon) Signora, kegyed tudja, hogy minket össze akarnak adni.

Pam. Igen, signor.

Pátr. Szerencsés lenne, boldognak érezné magát, ha engem kellene férjül választania?

Pam. (Szemlesütve) Igen, signor!

Pátr. (Atyjára néz) Hm! (Fenn) Szép fiunak talál engem?

Pam. Igen, signor! — grandissimo!

Pátr. (Félhangon atyjához) Menjünk innen papa!

Dun. Hanem fiam... (disputálnak lassan.)

Leok. Mit jelent ez?

Pam. Mi lelte?

Tymp. (Féltre) Jaj, hogy a sátán hordja el, bizony elfelejtettem, ja, ja, ja! (Pam.-hoz lassan) Ez a fiu eredeti gyerek... ennek van egy rögeszméje... neki kaland, bonyodalom, akadály, ellentállás kell... te pedig úgy viseled magad, mintegy bárány... mintegy...

Pam. Jól van!... értem... Ellenállás kell ő kegyelmének, no várj csak, majd találsz nállam annyit, hogy meglegeled.

Dun. (Haragosan) Ejnye! talán bizony csak apád vagyok! vagy mi? Tanulmányozd menyasszonyodat... fürkészd ki ügyesen... majd itt hagyunk vele egyedül... Én így akarom. (Fenyegeti: Leok.-hoz nyájason.) Szép nagysád! nem engedné meg, hogy ez a két fiatal kissé egyedül éldeleghessen?

Leok. Már hogy ne engedném!... Paola, te itt maradsz.

Paola. Igen, signora mama!

Dun. (Félre) Ez csakugyan nagyon furcsa, én ez alakot láttam valahol. (Pátrók.-hoz.) Tanulmányozd jegyesed jellemét . . . tanulmányozd.

Egy hang az utcán. Az omnibusok járása Párisban.

Tymp. (Trombitál.)

Dun. (Dühösen.) Hogy az ördög vigyen el. (Leokádiát kézen fogva elvezeti.)

Tymp. (Pátr.-hoz) Tanulmányozza csak, tanulmányozza csak, fiatal ember. (El.)

VI. JELENET.

Pátróklus, Paméla.

X. Szám. Duett.

Pam. Ime itt van, most közelit.

Patr. A dolognak vetem végét!

Csak elő.

Pam. Itt van ő!

Patr. Jól látom én kisasszonykám

Szemejárásán,

Hogy nem hullt porba pogácsám

S könyörült rajtam!

Pam. Ah! kérem, kérem!

Patr. Ó éppen nem!

Jól látom én, hogy szerelmem

Viszhangját kegyednél lelem.

Pam. Ó éppen nem!

Patr. Csodálatos. És miért nem?

Pam. Annyit mondok én kegyednek,

Anyám előtt igent mondott szám,

Hogy szidást s pofont ne nyerjek,

De úgy szemközt megvallom ám

Őszintén és úgy pongyolán:

Bár kegyed szépnek talál is engemet,
Én nem találok kegyedet.
Nem! nem! nem!
Én nem találok kegyedet.

Pátr. (Örül) Ugy? (félre) ez deríti szívemet?

Pam. Ha tehát mégis feleségül vesz,
Ez csak kénytetett lesz.

Pátr. Bravó! (ez akadály fölbuzdit)
S újra lelkesit.

Pam. Tehát, hogy későn meg ne tudja
S el ne csodálkozza magát,
Menyegzőnk napján átfürja
(Egy hegyes tör az oldalát.)
Krik jaj!

Ketten. } E hegyes tör fürja oldalát.
} E hegyes tör fürja oldalon.

Patr. (Megijed.) Ejha! ez aztán ellenállás...
Hisz jól van, csak ne lenne szűrés!

Pam. Most már megértett, gondolom
S ezért nekem békét hagyjon!

Patr. (Megint bátorságot nyert.)
Tördöfés!... én azt nem hiszem!
Ijeszteni kíván maga lelkem!

Pam. Itt hordom a harisnyakötőmben. (Kol. az övemben.)

Pátr. Hadd lám! mutassa, nem hiszem.

Pam. (Szoknyáit fölemelve megmutatja.) No hát nézze!

Pátr. Igaz! fénylik a tör éle!

Krik jaj! krik jaj!
Egy hegyes tör fürja oldalát.

Pam. (Ének után félre) Na ha ennyi ellenállás sem elég
neki, már akkor nem tudom mit csináljak. (fenn)
Most tudja mi vár önre, krik és jaj! (elmegey.)

VII. JELENET.

Majd Lespingot.

Pátr. Jaj!... bizony jaj! (lármásan) akartam én ellenállást, de nem ennyit. No Pátr.! itt nem fogsz megpenészedni! értesítsük a papát (indul).

Lesp. (Útjába áll; tág köpenyben, szakállal, vörös álarcz.) És miről értesítsük a papát? (Pátr.-t visszahozza.)

Pátr. Mi? hát ez honnan szabadult ide?

Lesp. Mit mondott?

Pátr. Azt, hogy (félre) jaj csak kimehetnék.

Lesp. Hogy nem fogja nőül venni.

Pátr. (Még hunyáskodva.) Tessék kérem megérteni a dolgot. Én signora Paolát nagyon különös personának találom... oh! oh! oh!

Lesp. Ő az én húgom!

Pátr. (Megijedve.) Ah! a kisasszony az ön húga?... tehát... kérem, ne beszéljünk többet róla. (Indul.)

Lesp. (Visszatartja) Sőt inkább csak erről beszéljünk... compromittálta húgomat, anyám leányát, ha tehát azonnal nőül nem veszi, egy gyönyörű tördőfést kap az oldalába!... Krik! jaj!

(A refrain ismétlődik.)

(A dal végén) Viszontlátásig sógor. (El.)

VIII. JELENET.

Patr., Leok., Pam., Leányok, Tymp., Astr., később Lesp.

Pátr. Ejha! lássuk csak... ismételjük a történt dolgokat: ha elveszem: krik! jaj!... ha el nem veszem... krik! jaj! mindenütt krik! és mindenütt jaj! ez sok egy szegény embernek.

Mind álarczosok. (Nagy zajjal tolazkodnak bé) Fánkot, fánkot!

Astr. Kiki magának fog sütni fánkot.

Tymp. (Pátroklushoz) Önnek is meg lesz a magáé.

Leok. (Dunananhoz.) Ön is megkapja a magáét, Dunanan úr!

Pátr. (Félre) Megkaptam én már a magamét, de nincs köszönet benne.

Leok. Ki süti az első fánkot ?

Tymp. Én kezdem. Fánkot! fánkot!

Mind. Fánkot!

Astr. Rajta hát!

Mind. Rajta hát!

XI. Szám. Fánkkar.

Tymp. Gyorsan, gyorsan, csak adjátok,
A szenelőt és lábait.

Mind. (Minden oldalról szenelőt, lábast, tálat sat. hoznak).
Gyorsan, gyorsan *stb.*

Tymp. (A lábast a tűzön tartja.)
Ne sajnáljátok munkátok,
Kiki lásson hozzá most.

Mind. Ne sajnáljátok *stb.*

Tymp. Mig tűzön pirul a sütemény,
Lássuk no hát, ki a legény ?

Mind. Lássuk no *stb.*

Tymp. Vig dal mellett hirtelenében
Süssük a serpenyőben.

Mind. A serpenyőben.

Tymp. (Irulj, pirulj, irulj, pirulj ;)
Sülj meg szép sárgán,
Ám vigyázz, vigyázz, hogy zsirba ne fulj.
Hip! hop! hop! (Megfordítja a fánkot) Brávó! ez
megvan.

Kar. Irulj, pirulj *stb.*

Tymp. No most fogja valaki más a lábast.

Lesp. (A kardal alatt jött be) Ének :
Tudós urak! fürkésszétek,
Hogy miből van a sült fánk.

Kar. Tudós *stb.*

Lesp. És könyvekben keressétek,
Hogy héját mért örli szánk ?

Kar. És könyvekben *stb.*

Lesp. Mi tudjuk, hogy egyszerűen
Hozzá liszt s kevés tojás kell.

Mind. Hozzá liszt *stb.*

Lesp. Mi az izét illeti,
Már minékünk megteszi.

Mind. Minékünk megteszi.

Kar. Mi az izét *stb.* irulj, pirulj *stb.*

Lesp. Kin van a sor?

Pam. Rajtam! (veszi a lábast)

Leok. (Dun.-t s Pátr.-t fánkkal kínálja.) Tessék, uraim! tessék! (Pátr. nem vesz.)

Dun. (Leokádiát figyelemmel vizsgálja.) Valóban szép nagysád... Jaj nekem! (félre) A bal vállán szemölcs... ez Leokádia... most ismerék reá.

Leok. (Félre) Ez ő, Adolf!

Dun. Fiam! menjünk innen.

Pátr. Igen, papa! (Astr. és Lesp. tartóztatják s borral kínálják)

III.

Pam. Bohóságok végső napja,
Ó áldott húshagyó kedd.

Kar. Bohóságok *stb.*

Pam. Hasztalan ajkunk imája,
Maradj s ne hagyj el minket.

Mind. Hasztalan *stb.*

Pam. Csak itt hagysz és a sovány böjt
Hozzá savanyu pofát ölt.

Mind. Hozzá *stb.*

Pam. Együk meg lepényünket,
Mert majd kinevet minket.

Mind. Majd kinevet minket. Irulj, pirulj *stb.*

Kar. Bohóságok *stb.*

(Zajos, élénk táncz, ugrándozás, ivás, lárma, kiabálás, zajos, zavaros tableaux.)

A függöny legördül. — Vége a II-dik felvonásnak.

HARMADIK FELVONÁS.

(Sötét utca.— A divatárusnő műterme balra van. — Éj)

I. JELENET.

Lespingot, Tympanon, Astrakán.

(Titokteljesen integetnek egymásnak. Jobbra, batra el).

Dunánán, majd Pátróklus.

Dun. (A divatárus boltból jő) Fatális fölfedezés. Dutibia asszony senki sem más, mint Leokádia; Leokádia pedig egy régi szenvedélyem tárgya, kit ezelőtt 25 évvel otthagytam Lyonban a faképnél, miután örök hűséget esküdtem neki. Azon időben engem Adolfnak hittak; megmondhatom, önök el nem árulnak, pedig ha engem Adolfnak hínak, adieu eszélyesség! már hogyan szabaduljak ki e tévegből. (lesütött szemmel gondolkozik.)

Pátr. (Bé) Már abból csakugyan semmi sem lesz, hogy én itt megpenészedjem!... nini... a papa... ugorjunk meg, papa!

Dun. 23 év... leánya 22 és $\frac{1}{2}$ éves... már csakugyan ugy van.

Pátr. (Csak a végszavakat hallotta) Ugy bizony, nézzük, merre tágasabb.

Dun. (Magában) És, és már fiamat majdnem összeházasítottam leá... Irtózatos! feláll a hajam szála.

Pátr. Fel is állhat, papa!... pedig ezen leány engem már végképpen meghódított... csak az a töre ne volna. Szivem már hangosan dobog érte.

Dun. Nyeld el e szerencsétlen szavakat, nyeld el őket.

Pátr. A fánk még mindig gyomromban fekszik, nem tudnék egyebet nyelni!... ugorjunk meg, vagy én egyedül ugrom meg. (Menni akar.)

II. JELENET.

Astr. (Titokteljesen) Csitt! vigyázzunk!

Dun. } (Megijednek) Ki az?
Pátr. }

Astr. Csitt! én vagyok!

Dun. Ah! be megijesztett.

Astr. Önök szökni akartak?

Pátr. Ugy távolról gondoltunk rá.

Astr. Az istenért! azt ne tegyék.

Dun. Ne? és hát mért ne?

Astr. Önök sbirrekkel vannak körülvéve.

Pátr. (Körülnézi magát) Hol? hol?

Dun. Sbírekkel?

Astr. Minden utcza szegleten.

Pátr. S ki állította őket oda?

Astr. A bátyja.

Dun. Bátyja? Miféle bátyja? Kinek a bátyja?

Astr. Paola bátyja.

Pátr. Az, ki mindig jajt kiált?

Astr. S nagyon rosszul járhatnak e sbirekkel, ha el akarják hagyni Velencezt.

Pátr. De ez így nem tarthat! ha el nem veszem Paolát, nyakamon a bátyja meg bérlett bunyikjai, ha pedig elveszem Paolát. . .

Dun. Akkor én átkozlak meg.

Pátr. Szép! no még csak e hiányzott: papa megátkoz és feleségem megöl; be szép állapot! Oh uram istenem! be szép állapot!

Astr. Csitt!

Dun. Mi baj már megint?

Astr. Mintha a sbirreket láttam volna ólálkodni.

Dun. } (Megrémülve) A sbirreket.
Pátr. }

Astr. (Lassan) Én adok önöknek egy tanácsot!

Pátr. (Megijed) A tizek tanácsát?

Dun. Csak gyorsan jöltévő férfit, csak gyorsan!

Astr. (Titokteljesen) Le kell rázni nyakukról a bátyját!

Dun. Igen! ha ez csak olyan könnyű dolog volna, ...
de ...

Astr. Semmi sem könnyebb, vannak nekünk itt jeles
bravóink! ...

Dun. Tehát léteznek még ilyenek?

Astr. Az mindig találkozik! ... tudja jó pénzért ...
krik! jaj! punctum!

Pátr. Ah! nagyon szép! krik! jaj! jobbra krik! jaj!
balra ... szép ország! nagyon szép ország!

Dun. Hogyan? tehát le lehet rázni. . .

Astr. Oh igen! ezt itt nagyon könnyen lehet eszközölni.

Dun. Igen, de hol talál egy bravót, a kiben mégis
lehetne bizni, egy derék bravót? egy jeles bravót?

Astr. Mindjárt küldök ide kettőt, míg ők majd elbá-
nak az önök embereivel, addig elvezetem önöket a
kaszinóba s az álarcz alatt a sok nép között majd
találunk valami módot, hogy a bálból megillanva ...
Velenczéből szépen kiszökhessenek, ... adieu ...
adieu! ...

Dun. } Ö elhagy minket.

Pátr. }

Astr. Csitt! innét meg ne moczczanjanak. (Tympanon- és
Lespingothoz) Most rajtatok a sor. (el.)

Dun. Már most csak bravókat kell találnunk!

Tymp. } (Grotesc olasz öltözetben). A kívánt bravók itt
Lesp. }
vannak! ... tessék parancsolni.

XII. Szám. Quartett.

Lesp. (Gyilokkal kezében. Lassan)

Én szurkálók
Minden éjjel,
Rólam ezt senki sem tenné fel.

Tymp. (Kezében tör. Lassan)

Én szurkálók
Minden éjjel,
Nekem azért nem nagy ár kell!

Pátr. Lám ezek már előre vannak.

Éljen a concurrentia!

Dun. Ők minékünk olcsóbb árt szabnak,
Mint a tarifa.

(Ők szurkálnak minden éjjel.)

Tymp. (Pátroklushoz) Én szurkálók

Minden éjjel,
Rólam ezt senki nem tenné fel!

Lesp. (Dun.-hoz) Én szurkálók

Minden éjjel,
Nekem ezért nem nagy ár kell!

Lesp. Szolgálatom önnek ajánlom,

Itt vagyok szavára!

Tymp. Fogadjon fel! szavamat ajánlom

S leszek parancsára!

Lesp. Mondja tehát, mit tegyek?

Tymp. Szóljon, hol segíthetek?

Dun. Csendesesen!

Pátr. Csendesesen!

Lesp. Feleljen!

Tymp. Feleljen!

Tessék hamar hát megjelölni,
Hogy láb alól kit tegyek el?

Lesp. Ellenét kell csak megnevezni,
S nem látja a reggelt.

Dun. Istenért! csak ne vért!

Pátr. Oh nem! nem! csak ne vért!

Lesp. Biz avval se gondolok,
Zsebembe van hurok,
Ha ugy tetszik hát, majd fojtok!

Tymp. Pá! hát vízbe dobom nó!
Ott a canal San-Martino,
Vagy piazza di Bastillo.

Pátr. A vízbe nem bánom.

Dun. Megfojtja . . . nem szánom!

Lesp. } No hát értjük egymást.
Tymp. }

Dun. } Ihatunk rá áldomást.
Pátr. }

Együtt. Én szurkálók *stb.*

Pátr. No! megvan a mit kerestünk!

Dun. A mi életünk itt nincs bátorságban..

Tymp. Igen! igen! igen! University Library Cluj

Lesp. Értem! értem! önöket valaki genirozza.

Pátr. Micsoda? . . . Azaz : hogy kedves jó uraim, a dolog úgy van, hogy mi egy lépést se mertünk tenni se előre, se hátra. Mi a töröknek, stiletteknek és kardvasoknak egész oceánjában úszunk.

Dun. És ha önök meg tudnának minket ma este szabadítani!

Tymp. Ah! ma este lehetetlen!

Pátr. Ejnye, ez unalmas dolog!

Lesp. Holnapig nem érünk rá!

Tymp. Ma éjszakára tiszteletreméltó kollégám és én bestellálva vagyunk.

Dun. Ah! önök tehát már!

Lesp. Igen! egy kis komissziónk van . . . nagyon sür-gős! . . .

Patr. (Félre.) Ők ezt kis komissziónak nevezik, mintha csak egy pár esizmáról volna szó; szép ország, gyönyörű szép ország!

Lesp. Két francziát kell expediálnunk.

Dun. }
Patr. } (Nyugtalankodva) Két francziát?

Tymp. Mindenikünk egyet, derék barátunknak az atyja jutott.

Dun. (Megrettenve.) Az apa. (*Lesp.*-től eltávozik.) Hát apa is van szóban?

Lesp. Tiszteletreméltó kollégám! pedig a fiut fogja expediálni.

Patr. (Megrettenve) A fiut. (*Tymp.*-től távozik.) Hát fiu is van?

Tymp. Nevök Dunanan! éppen keressük őket, hogy jókor elkészüljünk velök. (*Dun.* és *Pátr.*kl. egy pillanatig némán egymásra néznek, hirtelen hátat fordítanak egymásnak s szaladni akarnak, azok feltartóztatják őket).

Lesp. (*Dun.*-hoz) Tehát úgy lesz, nemde, holnap ugyan-ezen órában itt...

Tymp. (*Pátr.*-hoz) Itt leszünk... A viszontlátásig.

Dun. De ha ez önöket genirozza, hát csak mondják meg...

Astr. (Belépett lassan *Dun.*- és *Pátr.*hoz) Én vagyok!

Dun. }
Patr. } (Megrettenve) Kicsoda?

Astr. Jöjenek.

Tymp. Tehát holnap.

Lesp. Holnap. (*Tymp.* *Lesp.* balra el; a többiek jobbra a házak hosszában ólálkodva).

A függöny legördül, a zene szól a változás kezdetéig.

Változás.

(Bálszerelem.)

Változás alatt a zenekar a „Polkát” játsza.

III. JELENET.

Leokádia, majd Paméla.

(A függöny legördültekor az álarczosok egy igen élénk, zajos quadrille végét tánczolják).

Leok. (Igen élénken s nagy felindulással jő... spanyol costume.) Nem látom... hová lehetett? Adolf!... mert ő az!... vonásai már ismerősöknek tetszettek, s a név, mely ajkairól lesiklott, mindent kétségtelenné tesz... mert ő is rám ismert!... nevemet említé!... És most hirtelen eltűnt, pedig azt hívtam, hogy itt találok... nem látom sehol! (Az álarczosok közt eltűnik).

Pam. (Mint Columbina öltözve, jobbról szívesen s izgatottan.) Megcsaltak volna? kijátszottak volna?... eltűnt! mind Lespingot, mind a másik kettő! jaj! be viszketnek a körmeim!... Jaj! be szeretném valakinek a szeméit kikaparni.

Leok. (Visszajő) Hol van ő?... hol van ő?...

Pam. (Leokádiával összeütközik.) Jaj! .. kicsoda?... te vagy? (haraggal) de hol van ő?

Leok. Adolf?

Pam. Ki az az Adolf? Mi az az Adolf? Mit beszélsz nekem Adolfról? Én Pátroklusról beszélek!

Leok. Gondolok is én a te Pátroklusoddal.

Pam. Ah! persze értem! ha az ember a 40-et elütötte.

Leok. A 40-et elütötte... te goromba!

Pam. Mig én ellenben egy férjet vesztek el benne... még pedig olyan férjet, a ki éppen hozzám illet, nem szép ugyan, de utóvégre mégis férj.

Leok. (Otthagya) Menj pokolba férjestől.

Pam. (Dühösen) Oh! oh! istenem! hogy ézt a gaz Lespingottot meg nem csiklandozhattam egy kissé.

IV. JELENET.

Voltak: Lespingot, Tympanon.

(Részeg Troubadour costumeban).

Lesp. (Tympanont vonczolja.) Ha egy szót szólsz, te nyomorult, megfojtalak.

Tymp. (Szabadulni akar) A lelkiismeretem bánt... a lelkiismeretem!...

Pam. Ah! itt vannak önök, jó madarak!

Leok. Ezek barátjaik; talán megtudom tőlök...

Lesp. Nos mi? Mi lelt egyszerre Paméla? (Tympanont fogja.) Itt maradsz, szerencsétlen!

Pam. Hol van az a nekem szánt férj, az a Pátroklus!

Leok. És Adolf? (megigazítja magát) akarom mondani: ama fiatal ember atyja? s mit csánáltatok velök?...

Lesp. Mindjárt itt lesznek. Astrakánra bízam őket.

Tymp. (Szabadulni akar.) Hagyj hozzájok mennem, én mindent fel akarok nekik fedezni...

Pam. Mit mindent?

Lesp. Ez a marha leitta magát, s most erőnek erejével meg akarja Dunanannak mondani, hogy Párisban van, hogy elbolondították.

Pam. Azt meg ne próbálja!

Tymp. (Sir.) Nagyon fáj a szívem, mikor ezt a két szerencsétlent látom, ... kik nagyon megtraktáltak... útamat megfizették... mindig udvariasok voltak velem... és most ezen ocsmányság részesének kell lennem! (Zokog.) Hi, hi, hi! (Futni akar.) Eressz el! Eressz el! A lelkiismeret nagyon bánt!...

Leok. Vezetetek hozzájok...

Lesp. Bezáratlak az örházba, mint részegest, a ki botrányt okoz . . . Jer! . . .

Tymp. (Bög.) Bánom is én, lármát ütök az egész bálban . . . előkiáltom a rendezőt, a rendőrséget . . . a káplárt (ordít). Dunanan papa és Dun. urfi! magokat elbolondították, magok Párisban vannak.

Lesp. (El akarja vonszolni) Befogod a szád?

Tymp. (Kiabálva) A szép Paola, a Paméla madám Dubitia, Leokádia; a bátyja pedig álbátyja, álszakállal s én csak álbrávó vagyok! (magával ragadja Lesp.)

Leok. }
Pam. } (Utánuk néznek.) Szaladjunk utánok! (El.)

V. JELENET.

Dunánán, Pátroklus.

(Balról jönnek).

(Dun. olasz hölgynek, Pátr. libának van öltözve.)

Pátr. Papa?

Dun. Fiam?

Pátr. Egyedül vagyunk?

Dun. Egy negyed órára igen . . .

Pátr. Ugy hát használom az időt, hogy levegyem álarczomat s kissé kiszuszogjam magam! roppant hőség van . . . fűjjük ki az orrunkat, papa! a mig be vagyunk álcázva.

Dun. (Az orrukat fűjják, a zenekarban bombardon szólal meg, megijednek, mintha ők adták volna a hangot.)

Pátr. Vezetőknek nagyon pompás ideája volt, midőn a papát asszonynak, engem pedig lúdnak öltöztetett.

Dun. S mégis félek, kogy ránk ismernek; bár azt hiszem, hogy éles szemmel kell azoknak a sbirreknek birniok, hogy ránk ismerjenek.

Pátr. Persze... persze... annyival inkább, hogy a papát igazán asszonynak tarthatják, tartok is tőle, papa, hogy a velencei ifjuság nagyon, nagyon sarkalni fogja...

Dun. Nem gondolod, hogy egy kevéssé nagyon is...

Pátr. Köpczös vagy?... nem nagyon... csak mollet, papa! csak mollet! (Álarczosok, köztük varróleányok is jönnek lassan a fenékszinen bé s Dun.- és Pátr.-ra nevetgélve mutogatnak).

Dun. A földolog, hogy lehetetlen ránk ismerni. (Mindketten megfordulnak, e pillanatban hátukon két nagy feltűnő czédulát látni: az egyiken Dunanan papa, a másikon Dunanan urfi van ujjnyi vastag betűkkel írva).

Pátr. Lehetetlen, teljes lehetetlen! (Az álarczosok nevetnek)

Dun. Emberek! fel az álarczozal! (Felteszik álarczaikat)

VI. JELENET.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Voltak: Varróleányok.

Agatha. Jó éjt! kedves Dun. papa! (Dun.meg van lepetve)

2. { Jó éjt! kedves Dun. urfi! (ez is meg van lepetve)

3. { *leány* Jó éjt! kedves Dun. papa!

4. { Jó éjt! kedves Dun. urfi!

Kar. Örvendünk, hogy szerenesénk vala,

Ezen terem, hogy itt vagyon,

Leve nekünk paradicsom.

Dun. (Pátr.-hoz) Ránk ismertek Velenczében.

Pátr. Hol nem jártunk életünkben.

Agatha. (Dun.-hoz) Oh! hogyan szolgál egészsége?

2-dik *leány.* (Pátr.-hoz) Nagyon is jó a kinézése.

3-dik *leány.* Szívünknek nagy az öröme.

4-dik *leány.* Forduljon hát, vegyük szemre.

Dun. (Pátr.-hoz) Fiam! eztet én nem értem.

Pátr. Édes papa! de még én sem!

Kar. Jó éjt! *stb.* (Az álarczosok hahotázva el)

Pátr. Itt hagytak, mint két libát.

Dun. Csak magadról beszélj.

VII. JELENET.

Voltak : P a m é l a .

Pam. (Élénken belép.) Astrakán azt mondta, hogy ide a bálba hozta, Lespingot pedig úgy megjelölte őket, hogy azonnal rájuk lehet ismerni... de hát hol vannak? (meglátja Pátroklust) Egy lúd! talán vőlegényem?

Dun. } Félre! (hirtelen hátat fordítanak neki)

Pátr. }

Pam. (a czédulát meglátja) Ah! (olvas) Dunanan papa!

Dun. Ez is?

Pam. (olvas) Dunanan urfi!

Pátr. Ő is?

Pam. (Pátroklust karon fogja) Valahára hát megtalálom önt, Pátroklus ur!

Pátr. (Leálarczza magát s viczog) Igem ám!... ha, ha, ha!

Pam. Mondja, miért szökött meg, a helyett, hogy rám várt volna?

Pátr. (Nyihogva) Hogy önt boszantsam!... hi, hi, hi!...
De furesa, hogy azonnal rám ismert.

Dun. (Félre) Ez a lány szakasztott anyja!

Pam. Beszelnem kell önnel.

Dun. Megálljatok... azt meg nem engedhetem.

VIII. JELENET.

Voltak : L e o k á d i a .

(Álarczczal).

Leok. (Fellengezve) Itt van ő!... itt van ő!... ah!
(lassan karon fogja) maradjon itt, beszelnem kell önnel.
(Paméla elvonja Pátroklust magával).

Dun. Spanyol hölgy ... hódítást tettem ... no, mig
fiam nincs itt, nem árt egy kicsit.

Leok. (Álarczát leveszi) Adolf!

Dun. Leokádia! (félre) ez most megesz!

Duetto XIV. Szám.

Dun. Ej be régen is van ott már!

Leok. Biz 39-ben.

Dun. Ah! kegyed volt oly sugár!

Leok. Majd rá nem ismertem!

Dun. Fürteimnek tengere

Leok. Hullámzott vállára;

Dun. Gömbölyű, puha keze

Leok. Gyakran megtépásza.

Együtt. Lelkem örömben úszik,

S szűm dobogva ver keblemben,

Szép multunk emlékében.

II.

Leok. E csalfa sziv akkoron

Dun. Hirtelen elhagyott.

Leok. Majd megásták a sirom,

Dun. No csak, hogy megvagyok!

Leok. Szerencsém, hogy erőm volt,

Dun. Mi is lett volna vége?

Leok. Bele szivem még sem holt,

Dun. S helyén van egészsége!

Leok. (Beszélve) Készönöm szépen, az egészségem csak
megjárja, hát az öné?

Dun. (átto) A mint látod angyalom! lassacskán csak
megvagyok.

(Együtt) { *Leok.* Adolf! }
 { *Adolf.* Leokádia! } Ej be régen is *stb.*

Leok. Nektünk nem is kellett volna egymást többé viszont látnunk! te szörnyeteg! a szívet, melyet nekem adtál, azóta másnak is adtad. Atya vagy és férj!

Dun. Atya? igen... férj? nem... (vidoran) özvegy vagyok.

Leok. (Remélve) Özvegy.

Dun. (Nevetve) Özvegy bizony... hehehe! (keserüen) de te Leokádia! éppen nem geniroztad magad s hamar megvigasztalódtál (még keserűbben) ugyan csak megvigasztalódtál mondhaton!

Leok. Én?... én hű maradtam hozzád!

Dun. 23 évig... keserü gúny! és Dutibia?

Leok. Dutibia?

Dun. Igen, kihez nőül mentél... no! ha már egyszer megtörtént, jobban szeretem, hogy ő volt, mint valaki más... legalább barátok közt maradt...

Leok. (Most érti meg.) Ah! (félre) istenem! hogy adjam tudtára? hogy értessem meg vele?

IX. JELENET.

Astrakán átöltözve Pátroklust és Pamélát diadallal vonja bé.

Astr. Ah Dunanan úr! jó hogy itt van!

Pátr. (Izgatottan.) Ah! papa!

Pam. Ah! signor! (mind hárman ránczigálják)

Dun. Mi lelt? megbolondultatok?

Pátr. (Örömmel) Diadalmaskodtam rajta csábjaim hatalma által.

Dun. (Megijed.) Micsoda?

Astr. Ezen fiatal ember, a csábító zene, a táncz heve, mind ez elragadá e két ifju szívet.

Pátr. Nincs többé töre papa... ide adta nekem.

Astr. Már most csak adja beleegyezését, Dunanan úr.

Pátr. Adja bizony, mert különben kétségbe esem.

Dun. Soha! (félre) majd hogy a nénjét vegye el.

Pátr. Ah! kegyetlen apa!

Pam. Szivtelen zsarnok.

Leok. De Adolf!

Astr. De Adolf!

Dun. (Lerázza őket magáról.) Ne nevezetek engem Adolfnak. (lárma kiünn) Zene! muzsika! zene!

X. JELENET.

Voltak : *Tympanon.*

(Jobbról mind zenekar, mint az első felvonási coupletjében leírta magát, hasán nagy dob, karján dobverő, fején csöngettyűs sipka, gallérjában síp, mandolin, réztányér stb.)

Tymp. Zenét akartok! itt van az egész zenekar! míg a zenészek vacsoráltak, kifosztottam az egész zenekart, eleget teszek én mindnyájok helyett is. Meglátja Dun.-t és Pátr.-t.) Ah! önök itt vannak .. Rég keresem önöket (ordít) megint felébredt a lelkiismeretem!

Pam. } Megállj!

Leok. }

Astr. Fogd be a szádat, nyomoru!

Pam. Egy szót se! vagy...

Tymp. Én megmondtam, hogy mindent bevallok. (Mind a háromnak ellentáll, kik meg akarják a beszédben akadályozni) *Dun.* papa és *Dun.* urfi! nincs itt se Paola, se Dutibia...

Dun. } Micsoda?

Pátr. }

Tymp. Se bátyja, se brávók!

Dun. } Hogy is ne!

Pátr. }

Tymp. Se Velence, önök Párisban vannak.

Leok. }

Pam. } Ne hallgassanak rá! megbolondult.

Astr. }

Dun. Ah! most már tudni akarom... tudni akarom.

Tymp. Tudni akarja? most már azért se mondom meg.

XI. JELENET.

(Álarczosok minden oldalról.)

XV. Szám. Finale.

Kar. Rajta sipok, dobok, klarinet,
Bögő, gordonka, trombita, hol vagytok!
Az idő múlik (s nem kezdődik)
Mit csináltok? tán alusztok? Rajta *stb.*

XII. JELENET.

(Más costume, vele egy rakás álarczos.)

Lesp. Mindenki tánczoljon s meg ne pókosodjon
Lába a csizmába;
Rajta tehát, a bokád ne nagyon kiméld!
S mit hoz a holnap, azt ne kérd!
Megvan a bál,
Vig zene hangjainál
Vesz tőlünk búcsut a carneval.

(Pamélához.) Beváltom szavamat,
Mert most férjhez adlak.

(Dunananhoz) Hiszem, hogy lesz gondja
E két fiatalra,
S őket összeadja.

Mind. S őket összeadja. (*Dun.* összeadja s megáldja őket.)

Kar. Mindenki tánczoljon *stb.* (*Paméla* énekel, bohóságok *sat.*)

(Általános lármás táncz, kiabálás s a híres cancan táncz).

Vége.
